

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૦ થું

::

અંક ૬ હો

વીર સંવત ૨૪૭૦

જી

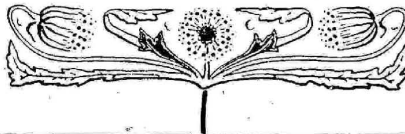
વિક્રમ સંવત ૨૦૦૦

ચૈત્ર

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

બહારગામ માટે ખાર અંક ને લેટના પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧-૧૨-૦

પુસ્તક ૬૦ રૂ }
અંક ૬ હો }

ચૈત્ર

{ વીર સં. ૨૪૭૦
{ વિક્રમ સં. ૨૦૦૦

અનુક્રમણિકા

૧. નૂતન વર્ષાભિલાષ ... (વિજયચંદ મોહનલાલ શાહ) ૧૬૧
૨. નૂતન વર્ષાભિનંદન ... (મગનલાલ મોતીચંદ શાહ) ૧૬૨
૩. માનવદેહ ... (રાજમલ ભંડારી) ૧૬૩
૪. શ્રી મહાવીર શુભોત્કૃષ્ટિ ... (વિજયચંદ મોહનલાલ શાહ) ૧૬૪
૫. શ્રી મહાવીર જન્મોત્સવ ... (મગનલાલ મોતીચંદ શાહ) ૧૬૪
૬. શ્રી પ્રશ્નસિંધુ : ૬ ... (આ. શ્રી વિજયપદ્મચંદ) ૧૬૫
૭. શ્રી આનંદધનનું દિવ્ય જિનમાર્ગદર્શન ... (ભગવાનદાસ મનઃસુખભાષ મહેતા M. B. S.) ૧૭૦
૮. ગમ જ્ઞાના, કમ જ્ઞાના, દૈમ જ્ઞાના ... (કુંવરજી) ૧૭૬
૯. સંતોષ ... (,,) ૧૭૭
૧૦. પ્રશ્નોત્તર ... (પ્રશ્નકાર:-દિગ્મતલાલ હરીચંદ મારતર-મોટાદ) ૧૭૮
૧૧. કામા અને દિલાવર દિલ ... (રવ. અમીચંદ કરશનજી શેઠ) ૧૮૧
૧૨. સ્વાદ્વાદ સંબંધી સાહિત્ય : ૨ (પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા એમ.એ.) ૧૮૨
૧૩. પ્રભાવિક પુરુષો : પટ્ટધરબેલડી : ૬ ... (મોહનલાલ દીપચંદ ચોક્સી) ૧૮૫
૧૪. ઉપદેશક પદ્ય ... ૧૮૮
૧૫. શ્રી વત્સર્ગ સૂત્ર-સાતુવાદ : આઠમો અધ્યાય (સુનિશ્ચી રામવિજયજી) ૧૮૯
૧૬. ભરતચક્રીને વ્દગુત રાખનાર વાક્ય ... (કુંવરજી) ૧૯૨

નવા સભાસદો

શાહ કીરચંદ વાઘજી	લાઇફ મેમ્બર	ધોરાજી
શાહ અમૃતલાલ પરમાણુચંદ	"	ઘાટકોપર
શાહ જીવનલાલ અખજીભાઈ જ્ઞાનભંડાર	"	વઢવાણ
શાહ મણિલાલ હીરાચંદ	"	ગેડા
શાહ શાંતિલાલ અમૃતલાલ	"	વલસાડ
શાહ ભદ્રમીચંદ કુલચંદ	વાર્ષિક મેમ્બર	ડભોઇ
વારિયા કૃતેશચંદ જીગનલાલ	વાર્ષિકમાંથી લાઇફ મેમ્બર	પાલધર

વી. પી. શરૂ કર્યો છે.

‘શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ’ ના આઠકોને અગાઉ જાણુવ્યા મુજબ વી. પી. શરૂ કરી દોધેલ છે, તો વી. પી. આવેથી સ્વીકારી લેશે. પ્રમાદથી પાછું વાળી જ્ઞાનખાતાને નુકશાન ન કરશે.

पुस्तक ६० भुं
अंक ६ हे।

त्रै

{ वीर सं. २४७०
वि. सं. २०००

मोक्षार्थिना प्रत्यहं ज्ञानवृद्धिः कार्या । (मुद्रालेख)

नूतनवर्षाभिलाषः ।

मासे मासे यदाविर्भवति जिनपतेर्धर्मसंवर्धनाय,
लोकानां प्रश्नवृन्दं प्रकटयति सहैवोत्तरेणेह यच्च ।
आत्मानन्दप्रकाशं ददतु शुभमिदं जैनधर्मप्रकाशं,
सत्त्वेभ्यः शं सदा तच्च बहु विजयचन्द्रस्य वाञ्छाऽस्ति चैषा ॥१॥

✽

✽

✽

४२तुं रडे जनताताषु प्रश्नो सदैव प्रकाश तुं,
४२तुं रडे शास्त्रीय उत्तरने तथैव प्रकाश तुं;
४२तुं रडे सौना हृदयमां धर्मनो ज प्रकाश तुं,
७६ एव तुं ७६ एव तुं हे जैनधर्मप्रकाश ! तुं ॥ १ ॥

✽

✽

✽

पढकर मनन कर प्रेम से इस “जैनधर्मप्रकाश” को
क्रमशः सदुत्तमबोध से पाकर निजात्मविकाश को ।
जिनदिष्ट पथ पर चल सके जो इस मनुज अवतार में,
वे पायेंगे सब “विजय-चन्द्र” समान इस संसार में ॥ १ ॥

भारतर विजयचन्द्र मोहनदास शाह-मुम्बई

➡ (१६१) ⬅

नूतनवर्षाभिनन्दनम्

बनुष्टुप्

जैनधर्मप्रकाशस्तु, जयतु सर्वदा सदा ।
प्राप्नोतु दिव्यकीर्तिं च, सम्यग्भावनिरूपकाम् ॥ १ ॥

हरिगीत

सुंदर सुवासित पुष्प सरभुं, सुगंधी प्रसरावतुं,
धर्म तत्त्व समन्तवीने, सद्भावने विकसावतुं;
सत्यमेव प्रकाश करीने, स्वकार्य सिद्ध आपनावतुं,
नूतन वर्षना नवदा दिने, दिव्य धर्म गन्तवतुं. १
समाजना सौ अश्रुधाने, रसिकताथी शोभतुं,
वर्ष साठमां प्रवेशीने, प्रभण प्रेरणा आपतुं;
गण अने अलिहाप हेतुं, मिथ्यावादने टाणतुं,
“जैनधर्म” नो न्यायवादे, सात्त्विक “प्रकाश” पाठतुं. २
विषयी महत्त्वंना क्षणी, विज्ञापने पणु भटु कर्था,
शास्त्रसिद्ध प्रश्नोत्तराये, वाचकतलुं हृदये लयां;
मानवज्वन उदरर्ष भाटे, सुयोगी सुंदर धर्था,
क्षणद्रव्यनी विचारणुये, प्रेमना पाठो लयां. ३
तत्त्वनी करी चूटणी, परमेष्ठी पठना शुद्धो धर्था,
आनंदधनना लावने, विस्तारथी सन्मुख कर्था;
प्रासाविक पुरुषोत्तलुं, आरित्र वांछी मन ठयां,
महिमा जतावी दानने, विस्तारथी रंजन कर्था. ४
पूज्य सुनिवेशना लेणमां, शुभ ज्ञान ने किया मणी,
साक्षर जनाना लेणथी, पंडरसनी समृद्धि लणी;
तंत्रीलुनी लेणिनीमां, समबाव सुंदरता मणी,
मेम साधन्त सर्व रीते ज, सर्व सुंदरता लणी. ५
सर्वोच्चता, सुवाच्यता, सुरभ्यता अविच्छिन्न रहो,
नवयुगनी प्रधानताना, आदर्शो सौ आवी मणी;
“श्री जैन सला” नी कीर्तितुं, साधु स्मारक आ शुद्धो,
नव वर्षमां प्रवेशतुं, आ पत्र जयवतुं रहो. ६

मगनलाल मोतीचंद शाह-वटवाणु केम्प

(१६२)

मानवदेह ।

मीली है देह मानव की, महाभव-सिन्धू तिरने को ।
 भूला कर ध्येय यह उत्तम, लगाई भोग में इसको ॥ १ ॥
 अनादि काल से भोगे, न आई भोग में तृप्ति ।
 यही तृप्ति अतृप्ति है, समझना मर्म में इसको ॥ २ ॥
 हुवा जब पुन्य का संचय, मीली यह देह मानव की ।
 जो देवों को भी दुर्लभ है, समझना तत्त्व में इसको ॥ ३ ॥
 अपूरव वस्तु दुर्लभ पा, किया उपयोग इसका क्या ? ।
 गुमाई भोग में है क्या?, विचारो बुद्धि से इसको ॥ ४ ॥
 अत्युत्तम रत्न की कीमत, कहो अनभिज्ञ क्या जाने ?
 लखे यह काच हीरा सम, समझता है न भेदों को ॥ ५ ॥
 बनाया विश्वने यह ध्येय, उपाजन द्रव्य करने का ।
 हुवे आसक्त ही इस में, भूलाया आत्म के धन* को ॥ ६ ॥
 जगत को ज़र की कीमत है, न कीमत देह मानव की ।
 इसी खातिर गुमाई देह की, बसे सारी आयुष्य को ॥ ७ ॥
 कहे निर्धन से यह कोई, तुम्हे जो चाहिये जर तो ।
 तुम्हे मनमाना धन देवें, तुम देदो दोनों नेत्रों को ॥ ८ ॥
 करे मंजूर धन लेना, व बढ़ले नैत्र दो देना ।
 दरिद्री फिर भले होवे, करे मंजूर नहीं इस को ॥ ९ ॥
 कहो धन देह से ज्यादा है, कि ज्यादा धन से देह है ।
 अत्युत्तम अनमोल मानवदेह, मीली सत्य कार्य करने को ॥ १० ॥
 भूला कर ध्येय यह उत्तम, हुवे लथलीन भोगों में ।
 न इस में 'राज' तत्त्व है, समझ संक्षेप में इसको ॥ ११ ॥

राजमल मंडारी-आगर (माळवा)

* आत्मधन-ज्ञान, दर्शन, चारित्र्य ।

શ્રી મહાવીર-ગુણોત્કર્ષન

અમે કરીએ નમન મહાવીરને, મહાવીરને મહારણધીરને-રે અમે૦
 રાત્ર્યવૈભવ ને કુટુંબ પરિવારમાં, રાખી ન મમતા લગીરને;
 લેવાય તેટલો લાભ લેવા ગણ્યું, લાડાતું ઘર આ શરીરને-રે અમે૦ ૧
 જ્ઞાનધ્યાનાગ્નિએ આત્મકનકને, વળગેલા કર્મ-કથિરને;
 દૂર કરી દૂર કરવાના ઉપાયને, ગતાંચો ગરીબને અમીરને-રે અમે૦ ૨
 સહી ઉપસર્ગો કરી ઘેર તપસ્યા, પ્રગટાવ્યું આત્મના હીરને;
 વંદન હંમારાં હને હજારો, સદામે એ સાચા કૃત્રીરને-રે અમે૦ ૩
 ઉન્નતિ માટે કરીએ પ્રયત્નો, ન બેસીએ ભરોસે તગદીરને;
 વરણ વિજયને રાખી હૃદયમાં, વીરપ્રભુની તરખીરને-રે અમે૦ ૪

માસ્તર વિજયચંદ મોહનલાલ શાહ-સુખંધ

શ્રી મહાવીર-જન્મોત્સવ

ગોપ-ગુંથન : મોચન

ગરબો

ગાંધીએ બેની સૌ મળીને સાથ ને, વીરપ્રભુનો જન્મ આજનો રે લોલ.
 ઉજવીએ સૌ આ આનંદ અપાર ને. વીર પ્રભુનો૦
 દસમા દેવલોકથી પ્રભુ ભિતર્યા રે લોલ, પૂર્યા ધર્મ વિલાસીના કોડ ને. વીર૦
 દ્વાદશાંગી વાણી પ્રભુ ઉચ્ચર્યા રે લોલ, ભવિ જીવોના તારણહાર ને. વીર૦
 શાસન ખીટ્યું પ્રભુના બોધથી રે લોલ, ધર્મ પુષ્પ ખીટ્યાં છે અપાર ને. વીર૦
 આગમ ખીટ્યાં છે ગુરુજ્ઞાનથી રે લોલ, ભાવ પ્રગટ્યો રસ શાસન અપાર ને. વીર૦
 માર્ગ ગતાંચો પ્રભુએ મોક્ષનો રે લોલ, એ શાશ્વત સુખતું ધામ ને. વીર૦

સાખી—ધન્ય દિવસ તિથિ આજની, ધન્ય ઘડી પળવાર;

વીર જન્મ વધામણી, ઉર આનંદ અપાર.

છાડીએ બેની સૌ મળીને સાથ ને, ગોપગુંથનરૂપી કર્મને રે લોલ.
 રહ્યાં જીવ સાથે કરી વાસ ને. ગોપગુંથન૦

ગતિ વિધવિધ ભોગવતો આત્મા રે લોલ, લાગ્યાં કર્મબંધન અપાર ને. ગોપ૦
 અષ્ટ કર્મે ઘેરો આ જીવને રે લોલ, છૂટે નિર્જરાથી તત્કાળ ને. ગોપ૦
 રાગદ્વેષરૂપી ગોપ-ગૂંથણી રે લોલ, ત્યાગ વૈરાગ્યથી છૂટી વ્તય ને. ગોપ૦
 મિથ્યા મોહ માંધ્યો આ ચિંતામણિ રે લોલ, જીવો મુક્તે જીવનસુખ દાર ને. ગોપ૦

મગનલાલ મોતીચંદ શાહ-વટવાણ કેમ્પ

➡ (૧૬૪) ⬅

રચયિતા—આ. શ્રી વિજયપદ્મસૂરિ

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૩૭ થી)

૬૫. પ્રશ્ન—જ્યોતિષ્કરં ડક પચક્ષાની ઉપર પ્રાકૃત ટીકાના અનાવનાર કોણ ?

ઉત્તર—શ્રી પાદ્મલેખસૂરિ મહારાજે જ્યોતિષ્કરં ડક પ્રકીર્ણકની ઉપર પ્રાકૃત ટીકા રચી હતી. તેના આધારે શ્રીમલયગિરિ મહારાજે સંસ્કૃત ટીકા બનાવી. આ પાદ્મલેખસૂરિ મહારાજ સિદ્ધસેનદિવાકરના સમકાલીન હતા. તેમણે પ્રાકૃત તરંગવતી કથા, નિર્વાણકલિકા (જેમાં પ્રતિષ્ઠાદિની ઘીના જણાવી છે) બનાવી છે.

૬૬. પ્રશ્ન—દૃષ્ટિવાદના ભેદ તરીકે ગણાતા પૂર્વ શ્રુતજ્ઞાનની હયાતી ક્યાં સુધી હતી ?

ઉત્તર—વર્તમાન શાસનના નાયક પ્રભુ શ્રી મહાવીરદેવના નિર્વાણ થયા બાદ એક હજાર વર્ષ સુધી પૂર્વશ્રુતજ્ઞાન રહ્યું, ત્યારપછી તે વિસ્તૃત પામ્યું. એટલે આ અરસામાં થયેલા શ્રી સત્યમિત્ર નામના આચાર્યના સમય સુધી પૂર્વજ્ઞાનની હયાતી હતી, એમ શ્રી ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયજીએ બનાવેલી તપાગચ્છપદ્માવલીની નવમી ગાથાની ટીકામાં જણાવ્યું છે, તે પાઠ આ પ્રમાણે જણાવે—“ શ્રીવીરાત્ વર્ષસદ્ભ્રમે ગતે સત્યમિત્રે પૂર્વેવ્યવચ્છેદઃ ” એટલે શ્રી વીર પરમાત્માના નિર્વાણ-સમયથી એક હજાર વર્ષ સત્યમિત્ર સૂરિ થયા, તેમની પછી પૂર્વશ્રુતજ્ઞાનનો વિસ્તૃત થયો. એક હજારમાંથી ૪૭૦ વર્ષ બાદ કરીએ તો વિક્રમ સંવત ૫૩૦ સુધી પૂર્વશ્રુતજ્ઞાનની હયાતી કહી શકાય.

૬૭. પ્રશ્ન—તપાગચ્છતું પહેલું નામ શું ?

ઉત્તર—તપાગચ્છતું પહેલું નામ ‘નિર્ણયગચ્છ’ હતું. પહેલા ઉદયના પ્રથમ યુગપ્રધાન પટ્ટધર શ્રી સુધર્માસ્વામીજીએ આ ગચ્છની સ્થાપના કરી હતી. ૧. સુધર્માસ્વામી. ૨. જંખૂસ્વામી. ૩. પ્રભવસ્વામી. ૪. શય્યભવસૂરિ. ૫. યશે-ભદ્રસૂરિ. ૬. સંભૂતિવિજય-અદ્રગાહસ્વામી. ૭. સ્થૂલિભદ્ર મહારાજ. ૮. આર્ય મહાગિરિ તથા આર્ય સુહસ્તિ. આ આઠ પાટ સુધી એ નામ કાયમ રહ્યું. એટલે શ્રી વીર સં. ૨૯૧ સુધી નિર્ણય નામ કાયમ રહ્યું એમ કહી શકાય; કારણ કે-આર્ય સુહસ્તિસૂરિજી મહારાજતું તે સમયે સ્વર્ગગમન થયું હતું.

૬૮. પ્રશ્ન—પ્રભુશ્રી મહાવીરદેવે અગિયારે ગણધરોમાં મોટા તેમજ સર્વ-લખિસંપન્ન શ્રી ગૌતમસ્વામીને ગણાનુજ્ઞાન કરી, એટલે ગચ્છનો ભાર ન સોંપ્યો, અને શ્રી સુધર્માસ્વામીને ગચ્છનો ભાર સોંપ્યો, તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—દુષ્પ્રસહસૂરિ સુધી શ્રી સુધર્માસ્વામીની જ પટ્ટપરંપરા ચાલશે એમ કેવલજ્ઞાનથી જાણીને દીર્ઘાયુષ્ક શ્રી સુધર્માસ્વામીજીને ગણાનુજ્ઞાન કરી એટલે ગચ્છનો

ભાર સોંપ્યો. શ્રી ગૌતમસ્વામીજીને ગૃહસ્થપર્યાય ૫૦ વર્ષ, ૩૦ વર્ષ છદ્ધસ્થપણું, ને કેવલિપણું ૧૨ વર્ષ આ રીતે ૯૨ વર્ષનું સંપૂર્ણાયુષ્ય હતું. શ્રી સુધર્માસ્વામીજીને ગૃહસ્થ પર્યાય ૫૦ વર્ષ, છદ્ધસ્થપર્યાય ૪૨ વર્ષ ને કેવલિપર્યાય ૮ વર્ષ—આ રીતે ૧૦૦ વર્ષનું આયુષ્ય હતું. આ અપેક્ષાએ શ્રી સુધર્માસ્વામીજી ૮ વર્ષનું આયુષ્ય વધારે હોવાથી વગેરે કારણોને લઈને શ્રી સુધર્માસ્વામીને ૪૨૭નો ભાર સોંપ્યો.

૬૯. પ્રશ્ન—પાંચમા આરાના છેડે સાધુ સાધ્વી વગેરે થશે તેમના નામ કયા કયા ?

ઉત્તર—૧. દુષ્પસહ(દુષ્પસલા)સૂરિ. ૨. ક્ષેત્રશ્રી સાધ્વી. ૩. નાગિલ શ્રાવક. ૪. સત્યશ્રી શ્રાવિકા. ૫. વિમલવાહન રાવત. ૬. સુસુખ નામે મંત્રી પાંચમા આરાના છેડે છેલ્લા થવાના છે. કહ્યું છે કે—

દુષ્પસહો કમ્પુસિરી, નાદલસહો અ સચ્ચિરિસહી ॥

તદ્દ વિમલવાહનનિવો, સુમુહો અપચ્છિમો મંત્રી ॥ ૧ ॥ ૬૯ ॥ આર્યા ॥

૭૦. પ્રશ્ન—શ્રી દુષ્પસહસૂરિના આયુ વિગેરે બાબતમાં શું સમજવું ?

ઉત્તર—(૧) તેમનું સંપૂર્ણ આયુષ્ય ૨૦ વર્ષનું. (૨) બાર વર્ષની ઉંમરે દીક્ષા ગ્રહણ કરશે. (૩) દીક્ષાપર્યાય ૮ વર્ષ પ્રમાણ. (૪) શ્રુતજ્ઞાન-દશવૈકલિક સુપ્રીત. (૫) દેહમાન-એ હાથપ્રમાણ. (૬) તપ-ઉત્કૃષ્ટ છઠ્ઠપ્રમાણ. (૭) અતિમ સમયે અઘ્રમ તપ કરી, વીશ વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરી પહેલા સૌધર્મ દેવલોકના શારદ નામના વિમાનમાં દેવપણે ઉપજશે. દેવનું આયુષ્ય પૂર્ણ થયા બાદ ભરતક્ષેત્રમાં જન્મ પામી, અવસરે મોક્ષમાર્ગની સાત્ત્વિકી આરાધના કરી મોક્ષના અત્યાગાધ સુખ પામશે, એમ શ્રી રત્નસંચયાદિ ગ્રંથોમાં જણાવ્યું છે.

૭૧. પ્રશ્ન—તમામ સંસારી જીવો છ પર્યાયિમાંની શરૂઆતમાં ત્રણ પર્યાયિ જરૂર પૂરી કરે જ તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—૧. આહારપર્યાયિ. ૨. શરીરપર્યાયિ. ૩. ઇન્દ્રિયપર્યાયિ. આ શરૂઆતની ત્રણ પર્યાયિ પૂર્ણ કર્યા બાદ જ પરભવનું આયુષ્ય ગંધાય, તે પછી બાકીનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરી પરભવમાં (જે ભવનું આયુષ્ય બાંધ્યું હોય તે ભવમાં) બાંધ. આ નિયમ સર્વ સંસારી જીવોને લાગુ પડે છે, માટે તે ત્રણ પર્યાયિઓ જરૂર પૂરી કરવી પડે. આ બાબતમાં પૂજ્ય શ્રી મલયગિરિજી મહારાજે શ્રી પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પદની ટીકામાં જણાવ્યું છે કે—“યસ્માદ્ગામિભવાયુર્વૈષ્ણા ધ્રિયન્તે સર્વે એવ દેહિનો નાવૈષ્ણા, તત્ત્વ શરીરેન્દ્રિયપર્યાયિભ્યાં પર્યાયિનાં વંધમાયાતિ નાન્યથેતિ” અર્થ—તમામ સંસારી જીવો પરભવનું આયુષ્ય બાંધીને જ મરણ પામે, પણ બાંધ્યા સિવાય મરણ પામે નહિ. જેમણે શરીરપર્યાયિ ને ઇન્દ્રિયપર્યાયિ પૂર્ણ કરી હોય તેઓ જ પરભવનું આયુષ્ય બાંધે, પણ જેમણે તે બે પર્યાયિઓ પૂરી કરી નથી તેઓ તો પરભવનું આયુષ્ય ન જ બાંધે. અહીં આહાર ગ્રહણ કર્યા વિના શરીર બને જ નહિ, તેથી શરીરપર્યાયિએ કરી જે જીવ પર્યાયિ હોય, તે આહારપર્યાયિએ કરી પર્યાયિ હોય જ, એમ સમજવું. આ મુદ્દાથી શ્રી મલય-

અંક ૬ હો]

શ્રી પ્રશ્નસિદ્ધિ

૧૬૭

ગિરિ મહારાજે ‘શરીરેન્દ્રિયપર્યાપ્તિભ્યાં’ વગેરે કહ્યું છે. તેનું રહસ્ય એ છે કે-આહારપર્યાપ્તિ વગેરે શરૂઆતની ત્રણ પર્યાપ્તિ પૂરી કરનારા છવો પરભવનું આયુષ્ય ગાંધીને મરણ પામે એટલે પરભવમાં ન્તય. બે લગ્નિઅપર્યાપ્તિ સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય છવો પણ તે ત્રણ પર્યાપ્તિ જરૂર પૂરી કરીને જ પરભવાયુ ગાંધી પરભવમાં ન્તય, તો બીજા છવો તે ત્રણ પર્યાપ્તિ પૂર્ણ કરીને જ પરભવાયુ ગાંધી પરભવમાં ન્તય એમાં નવાઈ શી ? ૭૧

૭૨. પ્રશ્ન—કર્મ જ મનુષ્યોના લેદ કેટલા ?

ઉત્તર—૧-કર્મભૂમિના મનુષ્યો. ૨-અકર્મભૂમિના મનુષ્યો. ૩-અંતર્દીપના મનુષ્યો. એમ ગર્ભ જ મનુષ્યના મુખ્ય ત્રણ લેદો શ્રી શ્યામાચાર્ય મહારાજે શ્રી પ્રજ્ઞાપના સૂત્રમાં જણાવ્યા છે. તે પાઠ આ પ્રમાણે નજીવો.

(પ્રશ્ન)—સે કિ તં ગચ્ચવક્કંતિયમણુસ્સા ? (ઉત્તર)—ગચ્ચવક્કંતિયમણુસ્સા તિવિદ્ધા પળ્લપ્પત્તા, તં જદ્ધા (૧) કમ્મમ્મમ્મગા (૨) અકમ્મમ્મમ્મગા (૩) અંતરદીવગા ૭૨

૭૩. પ્રશ્ન—કર્મભૂમિ શબ્દનો અર્થ શો ?

ઉત્તર—કર્મ એટલે અસિ, મસિ ને કૃષિ અર્થાત્ શસ્ત્રક્રિયા, વ્યાપાર, ખેતી વગેરે લૌકિક કર્મ અને સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્યક્ચારિત્રની આરાધનારૂપ લોકોત્તર કર્મ. આ બે પ્રકારના કર્મની જેમાં મુખ્યતા હોય, તે કર્મભૂમિ કહેવાય. અથવા તે કર્મથી ઝોળાળાયેલી ભૂમિ તે કર્મભૂમિ કહેવાય. કહ્યું છે કે—કર્મપ્રધાના કર્મોપલક્ષિતા વા ભૂમિઃ=કર્મભૂમિઃ એમ શ્રી કર્મચંદ્ર ટીકાદિમાં જણાવ્યું છે. આત્મદૃષ્ટિએ મોક્ષમાર્ગની આરાધના આ ભૂમિ (કર્મભૂમિ)માં જ હોય છે, તેથી બીજી ભૂમિ કરતાં (અકર્મભૂમિ આદિ કરતાં) આ કર્મભૂમિ શ્રેષ્ઠ ગણાય. કર્મભૂમિના જ મનુષ્યો મોક્ષે ગયા છે ને જશે. ૭૩

૭૪. પ્રશ્ન—અકર્મભૂમિ શબ્દનો અર્થ શો ?

ઉત્તર—તોતેરમા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં જણાવેલા બંને પ્રકારના કર્મ જે ભૂમિમાં ન હોય તે અકર્મભૂમિ કહેવાય. એટલે જ્યાં ખેતી, વેપાર વગેરે ન હોય તે અકર્મભૂમિ કહેવાય. અહીં રહેનારા યુગલિયાઓમાં કેટલાએક ક્ષાયિક સમ્યગ્દૃષ્ટિ હોય, કેટલાએક યુગલિકો ક્ષાયોપશમિક સમ્યગ્દૃષ્ટિ વગેરે હોય એટલે અહીં ત્રણ પ્રકારના સમ્યક્ત્વને ધારણ કરનારા છવો હોય પણ તેઓ ચારિત્રની આરાધના ન કરી શકે માટે તેઓ મોક્ષે પણ જઈ શકે નહિ. અહીંનું આયુષ્ય પૂરું કરીને તેઓ દેવગતિમાં જ ન્તય, તેમાં કષાયની ઓછાશ વગેરે કારણો નાજીવા. અકર્મા=વયોક્તકર્મવિકલા ભૂમિઃ=અકર્મભૂમિઃ આ રીતે શ્રી પ્રજ્ઞાપના સૂત્રની ટીકા વગેરેમાં જણાવ્યું છે. ૭૪

૭૫. પ્રશ્ન—અંતર્દીપ શબ્દનો અર્થ શો ?

ઉત્તર—લવણસુગ્રની મધ્યમાં જે આવેલા દીપો તે અંતર્દીપ કહેવાય.

કહ્યું છે કે—અન્તરશબ્દો મધ્યવાર્ચા અન્તરેન્લવણસમુદ્રસ્ય મધ્યે દ્વીપા અન્તરેન્દ્રીપાઃ એટલે અન્તર શબ્દનો ‘મધ્ય’ અર્થ કરવો. લવણસમુદ્રની મધ્યમાં આવેલા દ્વીપો અન્તર્દ્વીપ કહેવાય. ૭૫

૭૬. પ્રશ્ન—કર્મભૂમિના પંદર ક્ષેત્રોમાં પાંચ ભરત, પાંચ ઐરવત તથા પાંચ મહાવિદેહક્ષેત્રો ગણાવ્યા છે. તેમાંના પાંચ ભરતક્ષેત્રો અહીં દ્વીપમાં કઈ રીતે ઘટાવવા ?

ઉત્તર—જન્મદ્વીપમાં ૧ ભરતક્ષેત્ર, ધાતકી પાંડમાં ૨ ભરતક્ષેત્ર, પુષ્કરવરદ્વીપાર્ધમાં બે ભરતક્ષેત્ર આ રીતે અહીં દ્વીપમાં પાંચ ભરતક્ષેત્રની વ્યવસ્થા નાણવી. ૭૬

૭૭. પ્રશ્ન—પાંચ ઐરવતક્ષેત્રો અહીં દ્વીપમાં કયાં કયાં રહ્યા છે ?

ઉત્તર—જે રીતે પાંચ ભરતક્ષેત્રોની વ્યવસ્થા નાણવી તે જ રીતે પાંચ ઐરવત ક્ષેત્રોની વ્યવસ્થા સમજવી, એટલે જન્મદ્વીપમાં એક ઐરવત ક્ષેત્ર, ધાતકી પાંડમાં બે ઐરવત ક્ષેત્રો, ને પુષ્કરદ્વીપાર્ધમાં બે ઐરવત ક્ષેત્રો આવેલા છે. આ રીતે પાંચ ઐરવત ક્ષેત્રોની વ્યવસ્થા સમજવી. ૭૭

૭૮. પ્રશ્ન—પાંચ મહાવિદેહક્ષેત્રો અહીં દ્વીપમાં કયાં કયાં રહ્યા છે ?

ઉત્તર—૧-જન્મદ્વીપમાં એક મહાવિદેહક્ષેત્ર, ૨-પૂર્વ ધાતકીપાંડમાં એક મહાવિદેહક્ષેત્ર, ૩-પશ્ચિમ ધાતકીપાંડમાં એક મહાવિદેહ ક્ષેત્ર, ૪-પૂર્વ પુષ્કરાર્ધમાં એક મહાવિદેહ ક્ષેત્ર, ૫-પશ્ચિમ પુષ્કરાર્ધમાં એક મહાવિદેહક્ષેત્ર આ રીતે પાંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રો અહીં દ્વીપમાં રહ્યા છે. ૭૮

૭૯. પ્રશ્ન—અકર્મભૂમિના ત્રીશ ભેદો કયા કયા ?

ઉત્તર—(૫) હેમવત ક્ષેત્રો (૫) હૈરણ્યવત ક્ષેત્રો (૫) હરિવર્ષ ક્ષેત્રો (૫) રમ્યક ક્ષેત્રો (૫) દેવકુરુ (૫) ઉત્તરકુરુ આ રીતે ૩૦ ભેદો અકર્મભૂમિના બાણવા. ૭૯

૮૦. પ્રશ્ન—પાંચ હેમવત ક્ષેત્રના અને પાંચ હૈરણ્યવત ક્ષેત્રના મનુષ્યોના સંસ્થાન વગેરે કેવા હોય ?

ઉત્તર—તેમનું ૧-સંસ્થાન સમચતુરસ્ર, ૨-સંઘયણ વજ્રર્થભનારાચ, ૩-શરીરની ગિચાર્થ એક ગાઉ પ્રમાણ, ૪-આયુષ્ય ૧ પલ્લોપમ તથા તેમના પં-પૃષ્ઠકરંડક ૬૪ હોય. ૬-તેઓ એકાંતરે ભોજન કરનારા હોય. ૭-૭૬ દિવસ સુધી અપત્યનું પાલન કરે. વગેરે ઘીના શ્રી પ્રસાપના તથા જીવાભિગમાદિની ટીકા વગેરે ગ્રંથોમાં નાણવી છે. તેમાં શ્રી પ્રસાપના ટીકાનો પાઠ આ પ્રમાણે નાણવો—પશ્ચસુ હૈમવતેષુ પશ્ચસુ હૈરણ્યવતેષુ મનુષ્યા ગવ્યૂતપ્રમાણશરીરોચ્છ્રયાઃ પલ્લોપમાયુપો વજ્રર્થભનારાચસંહનનાઃ સમચતુરસ્રસંસ્થાનાઃ ચતુઃપષ્ઠિપૃષ્ઠકરંડકાઃ, ચતુર્થાતિકમમોજિન ઇકોનાશીતિદિનાન્યપત્યપાલકાઃ, ઉક્તં ચ-ગાઁ-અમુચ્ચા પલિબોવમાડળો વજ્રસિંહસંઘયણા ॥ હૈમવત્પરજવપ-અહમિદનરા મિહુ-જવાસી ॥ ૧ ॥ ચડસટ્ટીપિટ્ટકરંડકાણ મણુયાણ તેસિમાદારો ॥ મત્તસસ ચડ-ત્થસસ્ય-ગુણસીદિણઽવચ્છપાલનયા ॥ ૨ ॥ અહમિદત્તિ=માંહોમાંહે પ્રેથ્ય (મોક-

અંક ૬ છે]

શ્રી પ્રશ્નમિથું

૧૬૬

લવા લાયક, હુકમ કરવા લાયક) પ્રેષક (હુકમ કરનાર) ભાવ ન હોવાથી તેઓ અહિમ્મ કહેવાય. ૮૦

૮૧. પ્રશ્ન—પાંચ હરિવર્ષ ક્ષેત્રોના ને પાંચ સ્થય ક્ષેત્રોના મનુષ્યોનાં સંસ્થાન વગેરે કેવાં હોય ?

ઉત્તર—તેમનાં ૧-સંસ્થાન સમયતુરસ્થ, ૨-સંઘયણ વજ્રર્ષભનારાય, ૩-એ પત્યોપમતુ આયુષ્ય, ૪-શરીરની ઊંચાઈ એ ગાઉની, ૫-બળે દિવસના આંતરે ભોજન કરનારા, ૬-તેમને ૧૨૮ પૃષ્ઠ કરંડક હોય. ૭-તેઓ ચોસઠ દિવસ સુધી અપત્યતું પાલન કરે. કહ્યું છે કે—“ હરિવાસરમ્પણું, આડપમાણં સરીર-મુસ્સેહો ॥ પલ્લિઓવમાણિ દોણિ ૩, દોણિ ૩ કોસુસ્તિયા મળિયા ॥ ૧ ॥ હટ્ટુસ્સ ય આહારો, ચડસદ્ધિદિણાણિ પાલના તેસિ ॥ પિટ્ટકરંડાણસયં, અટ્ટવીસં મુણેયવં ॥ ૨ ॥ ” એમ શ્રી ક્ષેત્રસમાસ વગેરે ગ્રંથોમાં જણાવ્યું છે. ૮૧

૮૨. પ્રશ્ન—પાંચ દેવકુરુ ને પાંચ ઉત્તરકુરુના મનુષ્યોનાં સંસ્થાન વગેરે કેવાં હોય ?

ઉત્તર—પાંચ દેવકુરુ ક્ષેત્રોના, ને પાંચ ઉત્તરકુરુ ક્ષેત્રોના મનુષ્યોનાં સંસ્થાન-નાદિની બીના આ પ્રમાણે જાણવી. ૧-સંસ્થાન સમયતુરસ્થ, ૨-વજ્રર્ષભનારાય સંઘયણ, ૩-ત્રણ પત્યોપમતુ આયુષ્ય, ૪-ત્રણ ગાઉ જેટલી શરીરની ઊંચાઈ, ૫-૨૫૬ પૃષ્ઠ કરંડક, ૬-ત્રણ ત્રણ દિવસને આંતરે આહાર, ૭-ઓગણ-પચાસ દિવસ સુધી અપત્યતું પાલન. કહ્યું છે કે—“ દોસુ વિ કુરુસુ મળુયા-તિપલ્લપરમાડણો તિકોસુચ્ચા ॥ પિટ્ટિકરંડસયાદં, દો છવ્વણાદં મળુયાણં ॥ ૧ ॥ સુસમસુમાણુભાવં, જળુમ્મમાણાણડવચ્ચગોવળયા ॥ અડણાપણદિણાદં, અટ્ટમમ્-ત્તસ્સમાહારો ॥ ૨ ॥ ” વિશેષ બીના શ્રી છવાભિગમ સૂત્ર ટીકા, બૃહત્કેત્ર સમાસ-વૃત્તિ વગેરેમાં જણાવી છે. ૮૨

૮૩. પ્રશ્ન—અંતર્દીપના મનુષ્યોને કયું સંઘયણ હોય ?

ઉત્તર—વજ્રર્ષભનારાય સંઘયણ હોય. કહ્યું છે કે—“ તે ચ મનુષ્યા વજ્રર્ષભનારાચસંહસનિનઃ ” એટલે તે અંતર્દીપના મનુષ્યો વજ્રર્ષભનારાય સંઘ-યણવાળા જાણવા. ૧-વજ્રર્ષભનારાય, ૨-રૂપભનારાય, ૩-નારાય, ૪-અર્ધના-રાય, ૫-કીલિકા, ૬-છેવડું. આ છ ભેદમાં પહેલા નંબરનું બહુ જ મજબૂત સંઘયણ વજ્રર્ષભનારાય કહ્યું છે.

૮૪. પ્રશ્ન—તે અંતર્દીપના મનુષ્યોને સંસ્થાન કયું હોય ?

ઉત્તર—૧-સમયતુરસ્થ સંસ્થાન, ૨-ન્યઓધપરિમંડલ સંસ્થાન, ૩-સાદિ સં-સ્થાન, ૪-વામન સંસ્થાન, ૫-કુખ્જ સંસ્થાન, ૬-હુંડક સંસ્થાન. આ છ ભેદમાં પહેલું સમયતુરસ્થ સંસ્થાન અંતર્દીપના મનુષ્યોને હોય. જેની ચારે બાજુનું માપ એક સરખું હોય તે સમયતુરસ્થ સંસ્થાન કહેવાય. વિશેષ બીના શ્રી લોકપ્રકાશા-દિમાં જણાવી છે. ૮૪ (ચાલુ)

શ્રી આનંદધનજીનું દિવ્ય જિનમાર્ગદર્શન (૩)

પાંચક—યોશિરાજ ! આતુ ક્રિયાજડપણું ને શુષ્કતાનીપણું થઇ જવાનું શું કારણ હશે ?

યોશિરાજ—જિજ્ઞાસુ ભવ્ય ! નિશ્ચય ને વ્યવહારના સ્વરૂપની યથાયોગ્ય સમજણ નહિ હોવાથી, તેમજ તે બેવડો યથાયોગ્ય સમન્વય કરવાની આવડત નહિ હોવાથી તેમ બને છે, કારણ કે કોઇ તો સમગ્ર વ્યવહારને એક પરમાર્થરૂપ નિશ્ચય લક્ષ્ય પ્રત્યે જોડવાને બદલે વ્યવહારને જ પરમાર્થ માની બેસી પરમાર્થથી વંચિત થાય છે. જેમ એક લક્ષ્યનિશાન પ્રત્યે બરાબર તાકીને ‘યાણતુ’ અનુસંધાન કરી છોડવામાં આવે, તો લક્ષ્ય અવસ્થાપણે બીધાનછે, અચૂક વ્ચ છે, પણ તે લક્ષ્યના અનુસંધાન વિના બે આણ છોડવામાં આવે તો નિશાન ખાલી વ્ચ છે, ચૂકી જવાય છે, વંચક થાય છે; તેમ પરમાર્થરૂપ સાધ્ય નિશ્ચય લક્ષ્યને બરાબર તાકીને બે વ્યવહારનો યોગ કરી, તથારૂપ સમ્યક્ ક્રિયા કરવામાં આવે, તો પરમાર્થપ્રાપ્તિરૂપ અવંચક ફલની અવસ્થા પ્રાપ્તિ થાય; કારણ કે યોગ *અવંચક છે, ક્રિયા પણ અવંચક છે, તો ફળ પણ અવંચક હોય. પણ બે પરમાર્થ-લક્ષ્યને ડુલ્બ કરી, તેના અનુસંધાન વિના વ્યવહાર યોગ-ક્રિયા કરવામાં આવે, તો પરમાર્થ-પ્રાપ્તિરૂપ અવંચક ફળ ન મળે, કારણ કે પરમાર્થ લક્ષ્ય ચૂકી જવાથી વંચક યોગ ને વંચક ક્રિયાને લીધે ફળ પણ વંચક હોય.

“ નિર્મલ સાધુ ભગતિ લહી... સખી દેખણુ દે ! યોગ અવંચક હોય... રે સખી !
કિરિયા અવંચક તિમ સહી... સખી ! ફળ અવંચક જોય... રે સખી. ”

નિશ્ચયના નિરંતર લક્ષ્ય વિનાનો વ્યવહાર ‘એકડાં વિનાના મીઠા’ જેવો ને ‘વર વિનાની જાન’ જેવો છે. કારણ કે નિશ્ચય વ્યવહારસાપેક્ષ જોઇએ ને વ્યવહાર નિશ્ચયસાપેક્ષ જોઇએ એમ જિનવચન છે, માટે નિશ્ચયનિરપેક્ષ વ્યવહાર એકાંતવાદી હોવાથી અનેકાંતી જિનવચનથી વિરુદ્ધપણું-નિરપેક્ષપણું વર્તે છે, અને ‘વચનનિરપેક્ષ જે વ્યવહાર છે તે તો જૂઠ્ઠો કહ્યો છે, વચનસાપેક્ષ વ્યવહાર હોય તે જ સાચો વ્યવહાર છે; વચનનિરપેક્ષ વ્યવહારનું ફળ સંસાર છે.’

“ વચનનિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠ્ઠો કહ્યો, વચનસાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;

વચનનિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફળ, સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો...

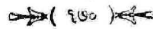
ધાર તરવારની સોહલી, દાહલી ચોદમા જિનતણી ચરણસેવા. ”

શ્રીમાન્ આનંદધનજી

નિશ્ચયનિરપેક્ષ વ્યવહાર માટે શાસ્ત્રમાં એટલે સુધી કહ્યું છે કે ‘જેમ જેમ બહુથત-ધણ શાસ્ત્રનો બળુકાર હોય, બહુજનને સંમત હોય, ઘણા શિષ્યપરિવારવાળો હોય, પણ સમયમાં બે વિનિશ્ચિત ન હોય-નિશ્ચયવત ન હોય તેમ તે સિદ્ધાંતનો પ્રત્યેક છે-

“ યોગક્રિયાફલાદ્યં ચચ્છૂવેત્ત્વચ્ચક્રવર્તયમ્ । સાધૂનાંબિલ પરમમિબુલ્લક્ષ્યક્રિયોપમમ્ ॥

—શ્રી હરિભદ્રાચાર્યજીપ્રણીત શ્રી યોગદર્શિસમુચ્ચય

અંક ૬ ફો]

શ્રી આનંદધનનું દ્વિત્વ જિનમાર્ગદર્શન

૧૭૧

જિનશાસનનો વૈરી છે. 'જે ચરણ-કરણ પ્રધાન (ક્રિયાકાંડમાં રચ્યાપચ્યા રહેનારા) હોય, પણ રવસમય-પરસમયના વ્યાપારથી મુક્ત હોય, (રવસમય-પરસમયનું જ્ઞાન ન હોય), તે ચરણ-કરણનો નિશ્ચય શુદ્ધ સાર પામતા નથી.'

“જહ જહ બહુસ્સુઓ સમ્મઓ અ સીસગણસંપરિવુહો અ ।

અવિણિચ્છિઓ અ સમપ તહ તહ સિદ્ધંતપણિણીઓ ॥”

ચરણકરણવપ્પહાણા સસમયપરસમયમુક્કવાવારા ।

ચરણકરણસ્સ સારં નિચ્છયસુદ્ધં ન વાણંતિ ॥—શ્રીસમ્મતિ તરુસૂચ

આ ઉપરથી સમજી શકાશે કે કોણને પોતાને નિશ્ચયનું જ્ઞાન ન હોય, છતાં હું બહુશ્રુત છું—આગમપર છું—બધા શાસ્ત્રોનો બાલુકાર મહાપંડિત છું, ‘મહારાજ મોટા વિદ્વાન છે,’ એમ ત્રણી બધા લોકો મને સન્માને છે—હું લોકકર્મત છું, હું આટલા બધા ગ્રેલા-ગ્રેલી મુંડોને આવા મોટા શિષ્યપરિવારવાળો છું, એમ કૌંઈ રાખી મિથ્યાભિમાન ધરતો હોય, તે તો જિનશાસનનો દુરમન છે; કારણ કે જિનશાસનનો મુખ્ય ઉદ્દેશ પરમાર્થ તત્ત્વરૂપ નિશ્ચયની સિદ્ધિ છે; ને તેનું તો તેને જ્ઞાન નહિ હોવાથી તેની નિશ્ચયે ચાલનારા દૃષ્ટિરાગી ઈંતર બનેને પણ તે ઉન્માર્ગે દોરે છે, જિનના મુખ તત્ત્વમાર્ગથી વિમુખ કરે છે, તેની બેખસદારી પણ તે ‘ચુરુ’ થઈ પડેલાને શિરે છે; તેથી આવે અજ્ઞાની બલે નગચળો ધણીરણી થઈ પડી પોતાની પાછળ ગારિયું ‘ટાણું’ ચલાવતો હોય, તો પણ તે જિન-શાસનના દુરમનનું કામ સારે છે.

અને જેને નિશ્ચયનું જ્ઞાન નથી એવા આત્મ-અજ્ઞાનીને વ્યવહાર પણ શુદ્ધ નથી હોતો, કારણ કે જ્યાં આત્મતત્ત્વનો નિશ્ચય નથી ત્યાં સમ્યગ્દર્શન નથી; અને જ્યાં સમ્યગ્દર્શન નથી ત્યાં જ્ઞાન અજ્ઞાન છે, ને ચારિત્ર પણ અસમ્યક્ હોઈ કુચારિત્ર છે.

* “જિમ જિમ બહુશ્રુત બહુજનસંમત, બહુ શિષ્યે પરવરીઓ;

તિમ તિગ જિનશાસનનો વધરી, બે નવિ નિશ્ચય ફરીઓ રે.

જિનજી ! વિનતડી અવધારો.

ખંડ ખંડ પંડિત જે હોવે, તે નવિ કહીયે નાણી;

નિશ્ચિત સમય લહે તે નાણી, સંમતિની મહિતાણી રે...

જિનજી ! વિનતડી અવધારો.”

—શ્રી યશોવિજયજીકૃત સાડાષણસો ગાથાનું સ્તવન

† “અજ્ઞાની નવિ હોવે મહાજન, બે પણ ચલવે ટાણું;

ધર્મદાસગણી વચન વિચારી, મનનવિ કોળે બોણું રે. જિનજી ! વિનતડી અવધારો.

અજ્ઞાની નિજ છદે ચાલે, તસ નિશ્ચયે વિહારી;

અજ્ઞાની બે ગચ્છતે ચલવે, તે તો અનંત સંસારી રે. જિનજી ! વિનતડી અવધારો.”

—શ્રી યશોવિજયજીકૃત સાડાષણસો ગાથાનું સ્તવન

તત્ત્વાગમ બાણું લજી રે, બહુજનસંમત જેહ;

મુદ્દ હઠી જન આદર્યો રે, સુચુર કહાવે તેહ. ચંદ્રાનન જિન.”—શ્રીદેવચંદ્રજી

વળી આ હિંતના જ્ઞાનોમાં ધણી તો ગ્રન્થ, મત આદિની કલ્પનાને વ્યવહાર માને છે, ને ગ્રન્થ-કલાત્રય* સાચવવામાં જ ઇતિહાસિકતા સમજે છે ! એમાં જ ધર્મ સમાપ્ત ગયો એમ માને છે ! પણ તે તો અસદ્ વ્યવહાર છે. સમ્યક્ દર્શન-જ્ઞાન-આચરણની જેથી વૃદ્ધિ થાય, ખુલ્લતા થાય તે જ સાચો વ્યવહાર છે.

હવે જે શુદ્ધજ્ઞાની જનો છે તેઓ એકાંત નિશ્ચયને પકડે છે, ને તે પણ માત્ર શબ્દમાં. તેઓ નિશ્ચયનયની કેવળ વાતો કરે છે, પણ તેના ભાવને સ્પર્શતા નથી. વળી તેઓ પરમાર્થના સાધક વ્યવહાર સાધનને છોડી દે છે ને સ્વચ્છદે વર્તે છે. આમ તેઓ જ્ઞાનદશા પ્રાપ્ત નથી ને સાધનદશા છોડી દીધે છે, એટલે ઉભયબ્રહ્મ થાય છે. યમ, નિયમ, સંયમ, ત્યાગ, વૈરાગ્ય, ભક્તિ આદિ સાધનો પરમાર્થ સાધનામાં ઉપકારી છે, તેને તે છોડી દે છે, ને તેનામાં તેની જ્ઞાનદશા તો આવી નથી એટલે તે ભવશ્રમણ કરે છે. આ પ્રકારે વ્યવહારનિરપેક્ષ હોઈ, સ્વચ્છદપણે શુદ્ધ જ્ઞાનીની વર્તના હોય છે.

આમ ક્રિયાજડ જીવો વ્યવહારના આગ્રહી થઈ નિશ્ચયનિરપેક્ષ હોય છે, તેથી મોક્ષ-માર્ગના અનધિકારી છે. અને શુદ્ધજ્ઞાની જીવો નિશ્ચયના આગ્રહી હોઈ વ્યવહારનિરપેક્ષ વર્તે છે, તેથી તેઓ પણ મોક્ષમાર્ગના અનધિકારી જ છે. આવા ક્રિયાજડ ને શુદ્ધજ્ઞાની જીવોનું વર્તમાનમાં પાહુલ્ય જોવામાં આવે છે, તેથી મોક્ષમાર્ગનો ધણી લોપ થઈ ગયો જણાય છે, જે દેખીને કરુણા ઉપજે એવી પરિસ્થિતિ છે.

પથિક—મહારામન ! નિશ્ચયનું સ્વરૂપ કહેવા કૃપા કરો.

ચોગિરાજ—હે ભદ્ર ! નિશ્ચય એટલે શુદ્ધ તત્ત્વ, પરમાર્થ. શુદ્ધ નયની અપેક્ષાએ જે વસ્તુસ્વરૂપ છે તે નિશ્ચય ત્રણે કાળમાં જે ન ફરે એવો નિશ્ચય સિદ્ધાંત ને નિશ્ચય. જેમ એ ને બે ચાર, તે ગમે તે દેશમાં-ગમે તે કાળમાં ફરે નહિ; તેમ ચેતન ને જડ એ ત્રણે કાળમાં ભિન્ન વસ્તુ છે, ચેતન તે ચેતન છે ને જડ તે જડ છે. ચેતન પલટીને જડ થાય નહીં ને જડ પલટીને ચેતન થાય નહિ. આ નિશ્ચય નિશ્ચયસિદ્ધાંત છે. આ ઉપરાંત ચારભૂત નિશ્ચય તો સર્વ અન્ય દેહાદિ પરદ્રવ્યથી ભિન્ન એવા શુદ્ધ ચેતન્યમય આત્મસ્વરૂપનું

* ડ્રવ્ય ક્રિયાસચ્ચિ જીવડા રે, ભાવ ધર્મ રચિલીન;

ઉપદેશક પણુ તેહયા રે, શું કરે જીવ નવીન ? રે ચંદ્રાનન જિન !

ગ્રન્થ કલાત્રય સાચવે રે, માને ધર્મ પ્રસિદ્ધ;

આતમગુણુ અકષાયતા રે, ધર્મ ન જાણુ શુદ્ધ. રે ચંદ્રાનન જિન !

આણુ સાધ્ય વિના ક્રિયા રે, લોકે માન્યો રે ધર્મ;

દસણુ નાણુ ચરિત્તનો રે, ભૂળ ન જાણુયો ધર્મ. રે ચંદ્રાનન જિન !

તત્ત્વસંસિક જન થોડલા રે, બહુલો જનસંવાદ;

જાણુ છો જિનરાજજી રે, સઘળો એહ વિપાદ. રે ચંદ્રાનન જિન !

—તત્ત્વરંગી સુનિવર્થ શ્રી દેવચંદ્રજી

અંક ૬ હો]

શ્રી આનંદધનનું દિવ્ય જિનમાર્ગદર્શન

૧૭૩

લાન થયું, એ છે. ‘હું’ એક*, શુદ્ધ, દર્શન-જ્ઞાનમય, સદા અરૂપી છું; પરમાણુ માત્ર પણ પરવરતુ મારી નથી. ‘આ સંક્ષેપમાં નિશ્ચયનો સાર છે, સમયનો સાર છે, સિદ્ધાંતનો સાર છે. શુદ્ધ, શુદ્ધ, આનંદધન એવો ચૈતન્ય મૂર્તિ+ આત્મા જ માત્ર આદેય છે; બાકી બીજું બધું’ય હેય છે-એ દ્વાદશાંગીનો સારભૂત નિશ્ચય છે. નિશ્ચયથી આત્મા નથી દેવ, નથી મનુષ્ય, નથી તિર્થંચ, નથી નારણ; નથી પુરુષ, નથી સ્ત્રી, નથી નપુંસક; નથી બ્રાહ્મણ, નથી વૈશ્ય, નથી ક્ષત્રિય, નથી શૂદ્ર; નથી જૈન, નથી વૈષ્ણવ, નથી જૈન, નથી ઇસ્લામી; નથી શ્વેતાંચર, નથી દિગંચર, નથી પીતાંચર; નથી દુઃખિઓ, નથી તપો કે નથી અન્ય કોઈ-આત્મા તો શુદ્ધ એક શાયકભાવ સિવાય બીજું કોઈ વસ્તુ નથી. દર્શન-જ્ઞાન-આરિય પણ તેમાં જ અંતર્ભાવ પામે છે. ‘પુદ્ગલમય કર્મપ્રદેશમાં સ્થિત આત્મા તે પરસમય’x છે, તે દર્શન-જ્ઞાન-આરિયમાં સ્થિત આત્મા તે સ્વસમય છે.’ આ બધી સંક્ષેપમાં નિશ્ચયવાર્તા છે.

પશ્ચિદ-ચોગિરાજ ! આપે થોડા શબ્દોમાં નિશ્ચયનું વિશદ ને સુંદર સ્વરૂપ કહ્યું. હવે વ્યવહારનું સ્વરૂપ શ્રવણ કરવા ઇચ્છું છું. આપે સાચો વ્યવહાર ને જાહેર વ્યવહાર કહો, તેની પણ સ્પષ્ટતા કરવા કૃપા કરો.

ચોગિરાજ—જિજ્ઞાસુ લગ્ય ! જે નિશ્ચયનું લક્ષણ સ્વરૂપ કહ્યું તે નિશ્ચયરૂપ સાધ્ય લક્ષ્યને સિદ્ધ કરવા માટે, એટલે કે આત્મવસ્તુનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ કરવા માટે જે જે સાધન ઉપકારી થાય તે વ્યવહાર છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો જ્યાં સુધી આત્મવસ્તુ સાથે જે અન્ય સંધોગ છે-કર્મરૂપ પરવરતુનો સંબંધ છે, તે સર્વથા દૂર ન થાય ત્યાં લગી સંસાર છે ને ત્યાંલગી વ્યવહાર છે. એટલે શુદ્ધ આત્મસ્વભાવની જ્યાં સ્થિરતા છે એવું કેવળજ્ઞાન જ્યાં લગી ન થાય ત્યાં લગી વ્યવહારની આવશ્યકતા છે, અને એટલા માટે જ શાસ્ત્રમાં આરમા ‘સુચુરચાનકના અંત પર્થત યુત્તમાનતું’ અવશ્યજન કહ્યું છે,

* “અહમિકો સ્વલ્લુ સુદ્ધો દંસળગાળમદ્ધો સદાસ્ત્વો ।

ગવિ અલ્પિ મજ્જલ કિંચિવિ અર્ણવ પરમાણુમિત્તેવિ ॥”

—શ્રીમાન્ હું‘દુઃકુદાચાર્ય’જીપ્રણીત શ્રી સમયસાર

+ “હર્ષ જિજ્ઞાસુદલમેદમર્મ, ધુર્ત તત્તો બ્રાહ્મમનન્તમેદમ્ ।

તસ્મિન્નુપાદેયતયા ચિદાત્મા, તતઃ પરં હેતુતયાઽમ્બયધિ”

—શ્રી પદ્મનંદિકૃત પંચવિંશતિકા

x “જીવો ચરિત્તદંસળગાળાટ્ટિઓ તં હિ સસમયં જાણ ।

પુગલકમ્પપદેસદિયે ચ તં જાણ પરસમયે ॥”

—શ્રી સમયસાર

“શુદ્ધાત્મ અનુભવ સદા, તે સ્વસમયવિલાસ રે;

પરવડી છાંદકી જ્યાં પડે, તે પરસમય નિવાસ રે...ધરમ પરમ અરતાથનો.”

—શ્રીમાન્ આનંદધનજી

§ “શુદ્ધ તત્ત્વ નિજ સંપદા, જ્યાં લગે પૂર્ણ ન થાય;

ત્યાં લગે જગ ગુરુ દેવતા, સેવું અરણ્ય સદાપ. શ્રી ક્ષપલાનન વંદીએ.”—શ્રી દેવચંદ્રજી

૧૭૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[ચૈત્ર

તેમાં ઘણું રહસ્ય છે. જેમ સોતું પોડશ વર્ણિત્રાણું શુદ્ધ સુવર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી તેને અગ્નિ-તાપની અપેક્ષા રહે છે, પણ પોડશ વર્ણિકા પ્રાપ્ત થયા પછી તેની અપેક્ષા રહેતી નથી; તેમ જ્યાં સુધી આત્મા નિર્મળ કર્મરહિત શુદ્ધ આત્મસ્વભાવ પામતો નથી ત્યાં સુધી તેને શુદ્ધ વ્યવહારરૂપ અગ્નિ-તાપદ્વારા આત્મશુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાની અપેક્ષા રહે છે, પણ નિર્મળ પરમાત્મદશાને પામેલા યોગારૂઢ પરમપિઓને તેની અપેક્ષા રહેતી નથી. તેવા પુરુષો કદપાતીત હોય છે; પરંતુ તેવી પરમદશા પ્રાપ્ત થયા પૂર્વે, પોતાની તેવી દશા કલ્પી લાઇ, જે સિધિલાચારી, સ્વચ્છન્દવિહારી જનો શુદ્ધ વ્યવહારનું અવલંબન છોડી દે છે, તેઓ માર્ગભ્રષ્ટ થાય છે, એટલું જ નહિ પણ અધઃપાતને પણ પામે છે, સંયમ-શ્રેણીથી લડાયતા લડાયતા પહેલે ગુણુચ્ચાનકે પણ આવી પડે છે.

જે પરમાર્થનો સાધક થાય તે જ સદ્વ્યવહાર છે, જે પરમાર્થનો આધક થાય તે અસદ્વ્યવહાર છે. સમસ્ત જિનવાણી પણ પરમાર્થસાધક વ્યવહારના વિવરણરૂપ છે. એટલે પરમાર્થમૂળ જિનવચનસાધક જે વ્યવહાર છે તે સાચો વ્યવહાર છે, બાકી બીજો અધો વચનનિરપેક્ષ વ્યવહાર તે જુઠો વ્યવહાર છે. કેટલાક લોકો ગમ્મ-મતની જે કરપના છે તેને વ્યવહાર માની બેઠા છે, વાડાના કદાચ્છ સાચવવામાં ને પોષવામાં જ વ્યવહારની પર્યાયિ માની બેઠા છે પરંતુ તે તો અસદ્વ્યવહાર છે, તે તો અલૌકિક લોકો-ત્તર માર્ગને લોકિક કરી મૂકવા જેવું છે; કારણ કે કયાં જગવાન જિનેશ્વરનો પરમ ઉદાર સુવિશાલ તત્ત્વમાર્ગ ? કયાં છુદ્ધ મતભેદોના નિવાસસ્થાનરૂપ સંકુચિત ગમ્મભેદના નામે ચાલતા સાંકડા ચીલા ? તે બન્નેનો મેળ કોણ કાળે થાય એમ નથી. વર્તમાનકાળમાં ઘણા લોકો ગમ્મ-કદાચ્છ ને પોતપોતાના 'વાડા' સાચવવામાં શરા-પૂરા છે, છતાં તત્ત્વની મોટી મોટી વાતો કરતાં લાજતા નથી ! આ પણ કાળની અલિહારી છે ! !

“ ગમ્મના લેદ બહુ નયન નિહાળતાં, તત્ત્વની વાંત કરતાં ન લાજે !

ઉદરભરણાદિ નિજ કાજ કરતાં થકાં, મોહ નડિયા કસિકાલે રાજે.

ધાર તરવારની સોહલ્લી દોહલ્લી ચોદમા જિનતણી ચરણસેવા.

શ્રીમાનુ આનન્દધનજી

સાચો વ્યવહાર તો શુદ્ધ આત્મારૂપ સત્ વસ્તુને જે સાધ્ય કરે, તેના સાધનમાં જે નિમિત્તભૂત થઇ ઉપકારી થાય, તે છે. દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ આત્માનું સ્વરૂપ છે, એટલે સમ્યક્ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની જોયી વૃદ્ધિ થાય, પુષ્ટિ થાય, નિર્મળતા થાય, તે

* સુદ્ધો સુદ્ધાદેસો ણયવ્વો પરમમાવદરિસીહિં ।

વવહારદેસિદા પુણ જે હુ ભવમે દિદા માવે ॥—શ્રી સમયસાર

“ વ્યવહરણયઃ સ્યાચ્ચપિ પ્રાક્ષપદ્વ્યા-મિદ્ નિહિતપદાનાં હંત હસ્તાવલંબઃ ।

તદપિ પરમમર્થ ચિન્નમસ્કારમાર્ગે, પરવિરહિતમેતઃ પદ્મતાં વૈવ કિંચિત્ ॥ ”

—શ્રી અમૃતચંદ્રાચાર્યજીકૃત શ્રી સમયસારકલશ

અંક ૬ હો]

શ્રી આનંદધનજીનું દિવ્ય જિનમાર્ગદર્શન

૧૭૫

સર્વ સાધન સદ્વ્યવહારે છે. જેમ કોઈ *અર્થનો અર્થ પુરૂષ પ્રથમ તો રાજને જાણે, સદહિ ને પછી પ્રયત્નથી અનુચરે તેમ મોક્ષનો અર્થ-મુશુક્લ આત્માર્થી જીવ-રાજને (આત્માને) જાણે, સદહિ ને પ્રયત્નથી અનુચરે. 'શુદ્ધ આત્માનું જ્ઞાન થવામાં, દર્શન થવામાં ને અનુચરણ થવામાં જે જે દ્રવ્ય-ભાવ સાધન ઉપકારી થાય, તેનું તેનું અવલંબન આત્માર્થી જીવ અવરૂપ ગ્રહણ કરે. તેમાં પણ દ્રવ્ય સાધન, ભાવની ઉત્પત્તિમાં નિમિત્તભૂત થવાના કારણે ઉપકારી થાય છે, ને તેમ થાય તો જ તેની સફળતા છે. નહિ તો ભાવ વિના દ્રવ્ય સાધન અનંત વાર કર્યા કરે તો પણ કાંઈ ફળ આવે નહિ; ભાવ વિના યજું વ લૂણું છે; દ્રવ્ય ખોખું છે, ભાવ પ્રાણ છે. આમ સર્વનું નભાવની મુખ્યતા છે.

જ્ઞાન, શ્રીસ, તપ ને ભાવ એ ચતુર્વિધ ધર્મની આરાધના પણ સદ્વ્યવહારના અંગભૂત છે. ટૂંકામાં, શુભેચ્છાથી માંડીને શ્લેષીકરણ પર્વતની સમસ્ત ભૂમિકાઓ, ને સામાન્ય સદાચારથી માંડીને યમ-નિયમાદિ અજ્ઞાન યોગની સાધનાઓ ઇત્યાદિ સર્વ સન્-સાધન આ સદ્વ્યવહારમાં સમાય છે.

દેવતત્ત્વ, ગુરુતત્ત્વ ને ધર્મતત્ત્વની શુદ્ધિ એ સદ્વ્યવહારના મુખ્ય સાધનભૂત છે, ને તે શુદ્ધિનો આધાર પણ શુદ્ધ શ્રદ્ધાન પર છે. સદ્દેવ, સદ્ગુરુ ને સદ્ધર્મનું યથાર્થ સ્વરૂપ જાણવા વિના શ્રદ્ધા શુદ્ધ કેમ હોય? ને શ્રદ્ધાન શુદ્ધ ન હોય તો દેવ-ગુરુ-ધર્મની શુદ્ધિ પણ કહો કેમ રહે? તેવા શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિના જે કાંઈ ક્રિયા કરવામાં આવે તે તો 'હાર પર લિંપણું' જેવી નિષ્ફળ થઇ પડે.

“દેવ ગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે?”

કિમ રહે-શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણી;

શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણ જેહુ કિરિયા કરી,

હાર પર લિંપણું તેહ જાણે. ધાર તરવારની સોહલી”

શ્રીમાન્ આનંદધનજી

ખેલની વાર્તા છે કે-પર્તમાનમાં ધણી જીવેને આ દેવ-ગુરુ-ધર્મની યથાર્થ શ્રદ્ધા નથી-શ્રદ્ધા તો દૂર રહી સમગ્રજી પણ નથી; તેથી તેમની ક્રિયા પણ 'હાર પર લિંપણું' જેવી પ્રાયે થઈ પડી છે.

(ચાલુ)

ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખભાઈ મહેતા M. B. B. S.

*“જહ જામ કો વિ પુરિસો રાયાળં જાણિજગ સદ્દહિ । તો તેં અણુચરિ પુણો અલ્પભોજો પચતેજ ॥
એવં દિ જીસરાવા પાથવ્વો તહ ય સદ્દહે દવ્વો । અણુચરિદવ્વો ય પુણો સો જેવં હુ મોક્કલકામેજ ॥
દેસણજાણચરિતાણિ સેવિ દવ્વાણિ સાહુજા ॥ ગિચ્છે । તાણિ પુણ જાણ તિણિણિ અપ્પાણં જેવં ગિચ્છયવો ॥”

શ્રી કુંદકુંદાચાર્યજીપ્રણીત શ્રી સમયસાર

ન-“નામ ધર્મ હો દેવણુ ધર્મ તથા, દ્રવ્યક્ષેત્ર તિમ કાલ;
ભાવધર્મના હો હેતુપણે ભણા, ભાવ વિના સહુઆલ.
સ્વામી સ્વયંપ્રભને નહિ ભામણે”—શ્રી દેવચંદ્રજી

ક્રમ ખાના, ગમ ખાના, દમ ખાના

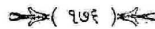
આ ત્રણ વાક્યો બહુ ગંભીર અર્થવાળા છે. તે વિષે કાંઈક વિચાર કરીએ. પ્રથમ ક્રમ ખાના એટલે એાછું ખાવું અર્થાત્ જેટલી હુધા હોય તે કરતાં એાછું ખાવું જેથી પવનનો માર્ગ ખુલ્લો રહે અને જરા પણ શારીરિક ઉપાધિ ઉત્પન્ન થાય નહીં. જેઓ આ બાબતનો વિચાર રાખતા નથી અને વધારા પડતું ખાય છે-સ્વાદમાં લેવાઈ જાય છે તેઓ જરૂર વહેલામોડા પણ રોગનો ભોગ થઈ પડે છે. આ બાબત અનુભવસિદ્ધ છતાં રસોદ્રિયને વશ પડેલો મનુષ્ય તેનો વિચાર કરતો નથી અને સ્વાદમાં લેવાઈ જાય છે.

બીજી બાબત ગમ ખાના એટલે ગમ ખાવાની છે. તે તો અતીવ ઉપયોગી છે. આ શુભ ખાસ કરીને વણિકમાં જ હોય છે. વણિકની જેવી ગમ, રાબ મહારાબ કે બીજાઓ ખાઈ શક્તા નથી. આને લગતો એક પ્રસંગ ચાહ આવે છે—

એક વખત અકબર બાદશાહે બીરબલને પૂછ્યું કે વણિકો શરીરે પુષ્ટ ને હુંદાળાકુંદાળા દેખાય છે તે શું ખાવાથી થતા હશે? બીરબલે કહ્યું કે—બાદશાહ સલામત! વણિકો ગમ ખાય છે તેથી તે પુષ્ટ થાય છે. બાદશાહે કહ્યું કે—તો તે આપણે પણ ખાઈએ, બીરબલે કહ્યું કે—સાહેબ! આપનાથી ન ખાવાય. બાદશાહે કહ્યું કે—કેમ ન ખવાય? બીરબલ કહે કે—અવસરે બતાવીશ. બાદ થોડા દિવસ પછી એક વાણીઆને તૈયાર કરી, જૂના ચોપડાનો ગાંસડો ખેંચે રખાવી કચેરીમાં લાવ્યા. વાણીઆએ કચેરીમાં ગાંસડો પછાડીને પોકાર કર્યો કે—અરે બાદશાહ! તમારા રાજ્યમાં આવેા બુલમ ચાલે છે. મને કોઈ દશ દશ વરસથી મારા લેણોનો જવાબ આપતું નથી. આ પ્રમાણે બહુ બોલવાથી બાદશાહે એકદમ શરસે થઈ સીપાઈને હુકમ કર્યો કે—આ માણસને બાંધીને લઈ જાઓ એટલે બીરબલે બીડીને કહ્યું કે—સાહેબ! બસ કરો. આતું નામ જ ગમ ખાવી તે છે. વણિકે આમ કહેનાર પર શરસે ન થાય પણ શાંતિથી કહે કે—કાઠ બાઈ કાઠ, તારો હિસાબ બતાવ. તારું શું લેણું છે? કોણ લઈ ગયો છે? સડી કોની છે? છત્યાદિ કહી તેને ટાઢો પાડે ને પછી વ્યાજબી દેવું નીકળે તો આપાવે. આવી ગમ તો વણિકો જ ખાઈ શકે. બાદશાહે પણ તે વાત કબૂલ કરી.

ગમ ખાવાનો સ્પષ્ટાર્થ એ છે કે—મનુષ્યે સુખ દુઃખના નિમિત્તભૂત કોઈપણ કારણો અકસ્માત આવી પડે તે વખતે સહનશીલપણ રાખવું, શાંતિ બળવલી જેથી કેટલીક બાબતો તે સ્વયંમેવ શાંત થઈ જાય છે અને બીજી બાબતો પણ જોર કરી શકતી નથી. આ શુભ ઘણા કિંમતી છે તેથી સુસજનોએ જરૂર તેનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ.

ત્રીજી બાબત દમ ખાના એટલે દમ ખાવાની છે. કોઈપણ બાબત કાને

અંક ૬ હો]

સંતોષ

૧૭૭

પરે કે નજરે પડે તે વખતે એકદમ અકળાઈ ન જતાં હમ ખાવો એટલે શ્વાસ લેવો, ધીરજ રાખવી. ધીરજથી તે બાળતનો વિચાર કરવો પણ સાહસ ન કરવું. કોઈપણ કાર્ય કરતાં પ્રથમ વિચાર કરવો, પરિણામ સુધી દૃષ્ટિ પહોંચાડવી. પછી લાભ દેખાય તો જ પ્રવૃત્તિ કરવી. આ હમ ખાવાની બાબત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાની છે. તેથી જ 'ઉતાવળા સો બાવરા ને ધીરા સો ગંભીર' એ કહેવત પડી છે. હમ ખાનારને પ્રાચે પસ્તાવું પડતું નથી, કારણ કે તેણે પ્રથમથી જ શુ' પરિણામ આવશે તે વિચારી લીધું હોય છે.

આ ત્રણે બાળતના સંબંધમાં વિદ્વાનો ઘણું લખી શકે તેમ છે. મેં તેા સારી અદ્યપમનિ અનુસાર કાંઈક પ્રકાશ પાડ્યો છે. આશા રાખું છું કે આ બાબત ઉપર સુસજ્જનો વધારે વિચાર કરશે અને વધારે પ્રકાશ પાડશે. કુંવરજી

સંતોષ

આ ત્રણ અક્ષરનો શબ્દ જ એવો આનંદ આપે છે કે તેને શાસ્ત્રકારોએ આપેલી કલ્પતરુની ઉપમા સાર્થક જણાય છે ને એ કલ્પવૃક્ષનાં ફળોનો આસ્વાદ લે છે તેને જ તેનો અનુભવ થઈ શકે છે. જેને જોઈએ તે કરતાં ઘણું વધારે મળ્યું હોય, મળતું હોય, મળવાનો સંભવ હોય છતાં વધારે મેળવવા માટે જે હિંસક વ્યાપાર કરે છે-પાંપ વ્યાપાર કરે છે, નિહિત વ્યાપાર કરે છે તેને માટે શું કહેવું? તેવા જીવોને જોઈને તેના અજ્ઞાન માટે હૃદયમાં ખેદ થાય છે. એ બધું લોભ-તૃષ્ણા કરાવે છે. તે એવી ભૂરી છે કે કોઠાપતિને પણ શાંતિ રહેવા દેતી નથી.

લોહિમાં આઠે દીવાળું કહેવાય છે, સંભળાય છે, દેખાય છે છતાં લોહિ આઠ ને જીન પ્રેસ કરે છે. લોહિમાં ઘાણે દીવાળું કહેવાય છે, દીવાળું કાઢતાં જોવા છે, છતાં તેવા વ્યાપાર કરે છે. દાણે દાણે ત્રસ જીવો પડેલા જીવો છતાં તેવી સીંગ પણ વેચે છે, પીલાવે છે ને તેને ઉત્તેજન આપે છે. આ બધું શું? કોને માટે? કયા ભવ માટે? એનાથી થતું પાપ કોણ લોગવશે? લોગવતી વખતે કેવું આકરું થઈ પડશે? તેનો જરા પણ વિચાર આવે છે? અત્યારે જરા પણ દુઃખ સહિવાતું નથી તો તે વખતે અસહ્ય દુઃખ કેમ સહવાશે? જાગો, જાગો થયા હો તો વિચાર કરો. આર્ય કે હિંદુ થયા હો તો પણ વિચાર કરો. આ બાળતમાં પૂર્વ-પુરુષો ઘણું લખી ગયા છે, વારંવાર ઉપદેશ આપી ગયા છે છતાં ધર્મી કહેવાતા અને ધર્મકાર્યમાં આગેવાન થઈને ફરતાં બધુઓને જોઈને મનમાં બહુ લાગી આવે છે. તેને માટે જ આ ટૂંકો લેખ લખ્યો છે. આશા છે કે તે કાંઈક ઉપકારક થશે.

કુંવરજી

પ્રશ્નોત્તર

(પ્રશ્નકાર-માસ્તર મોહનલાલ હડીચંદ-ખોડાદ)

પ્રશ્ન ૧—ચોવીશ પ્રભુની શાસનદેવી અને દેવનાં નામ શાશ્વત છે ?

ઉત્તર—એ નામ દરેક ચોવીશોમાં જુદાં જુદાં હોય છે.

પ્રશ્ન ૨—શાસનદેવ ને દેવીઓનો સંબંધ સ્ત્રીપુરુષ તરીકેનો છે ? એ શાસન-દેવી પરિગ્રહીતા છે કે અપરિગ્રહીતા છે ?

ઉત્તર—એનો સંબંધ સ્ત્રીપુરુષ તરીકેનો નથી. એ પરિગ્રહીતા છે કે કેમ તે સ્પષ્ટ કહેલ નથી.

પ્રશ્ન ૩—સોળ વિદ્યાદેવીઓ પરિગ્રહીતા છે કે કેમ ?

ઉત્તર—એ વિષે સ્પષ્ટતા બાજુવામાં નથી.

પ્રશ્ન ૪—વિદ્યાદેવી તેમજ પ્રથમ પ્રભુની શાસનદેવી ચક્રેશ્વરી નામની છે તે એ એક જ છે કે જુદી જુદી છે ?

ઉત્તર—વિદ્યાદેવીમાં અપ્રતિચક્રા એવું પણ નામ છે અને શાસનદેવી ચક્રેશ્વરી નામે છે તે બંને જુદી જુદી બાજુવી.

પ્રશ્ન ૫—સમકિત વમેલા જીવ વિકળેન્દ્રિયમાં બય ?

ઉત્તર—એકેન્દ્રિયમાં બય અને વિકળેન્દ્રિયમાં પણ બય.

પ્રશ્ન ૬—ધીણુદિનિકાના ઉદયવાળો જીવ પ્રથમ શુભઠાણે આવતો હશે ? કારણ કે છટ્ટા શુભઠાણ સુધી તેનો ઉદય છે ?

ઉત્તર—પ્રથમ શુભઠાણે જતો હશે એમ સંભવે છે, કારણ કે તેનું કાર્ય પ્રથમ શુભઠાણના જીવે જોવાનું છે.

પ્રશ્ન ૭—તીર્થંકરોના ચારે નિક્ષેપાની પૂજા અષ્ટપ્રકારી થાય ?

ઉત્તર—અષ્ટપ્રકારી પૂજા સ્થાપનાનિક્ષેપાની જ થાય, બાકીના નિક્ષેપાઓ વંદનિક છે.

પ્રશ્ન ૮—પુંડરીકસ્વામી પાંચ કોડ મુનિ સાથે સિદ્ધાચળ ઉપર સિદ્ધિ વર્ષા છે તે બધા મુનિ એક દિવસે સિદ્ધ થયા હશે ?

ઉત્તર—એક દિવસે જ સિદ્ધ થવાનો સંભવ છે તેથી જ ચૈત્રી પુનમની યાત્રાનું કળ પાંચ કોડગણું કહ્યું છે. વખત એક ન સમજાવે.

પ્રશ્ન ૯—ક્ષાયિક સમકિતી તિર્થેચ ગતિમાં બય ?

ઉત્તર—સમકિત પાર્થ્યા અગાઉ યુગણિક તિર્થેચનું આયુષ્ય બાંધ્યું હોય તો તે તિર્થેચ ગતિમાં બય અને ચોથે ભવે મોક્ષે બય.

પ્રશ્ન ૧૦—પુણ્યાનુબંધી પાપ કેને કહેવાય ? તેની ઉપર પુણીઆ શ્રાવકનું દષ્ટાંત આપે છે તે બરાબર છે ?

ઉત્તર—જો પાપ ભોગવતાં જીવ પુણ્ય બાંધે તેને પુણ્યાનુબંધી પાપ કહેવામાં આવે છે. પુણીઆ શ્રાવકને દૌર્ભાગ્યનો ઉદય હોવાથી તે દરિદ્રી થયેલ છે. લાભાંતરાયનો પણ ઉદય છે. તેને સમ્યક્ભાવે ભોગવતાં તેમજ સ્વામીભાઈની લલિત કરતા તેણે પુષ્કળ પુણ્યનો બંધ કર્યો છે.

પ્રશ્ન ૧૧—ક્ષાયિક સમકિત સહિત નરકે ગયા કે તેને વગીને ગયા ?

ઉત્તર—ક્ષાયિક સમકિત પામેલો જીવ તેને વમતો જ નથી. આયુષ્યને પ્રાંતભાગે લેશ્યા બદલાય છે, પરંતુ મિથ્યાત્વે જતો નથી.

પ્રશ્ન ૧૨—જો મનુષ્ય આપઘાત કરીને મરણ પામે તેને ઉપઘાતનામકર્મનો ઉદય કહેવાય ?

ઉત્તર—ન કહી શકાય.

પ્રશ્ન ૧૩—સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનમાં કેટલા દીક્ષાપર્યાયિણા સુનિ બંધ ?

ઉત્તર—તેના પર્યાયનું પ્રમાણ બદલ્યું નથી.

પ્રશ્ન ૧૪—અગ્યારમે ગુણઠાણેથી ચ્યવીને સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાને કયો જીવ બંધ ?

ઉત્તર—પ્રથમ સંઘયણવાળો અને જેણે પૂર્વે સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનનું ડઠ સાગરોપમનું આયુષ્ય બાંધ્યું હોય તે બંધ.

પ્રશ્ન ૧૫—અગિયારમા ગુણઠાણની સ્થિતિથી ચ્યુત થાય તો પ્રથમ ગુણઠાણે આવે અને ચારે ગતિમાં બંધ ?

ઉત્તર—અગિયારમા ગુણઠાણની સ્થિતિ પૂરી થયે ત્યાંથી પડે ને પહેલે ગુણઠાણે પણ આવે અને ચારે ગતિમાં બંધ.

પ્રશ્ન ૧૬—સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાને દરેક દેવનું આયુ ડઠ સાગરોપમ જ હોય ?

ઉત્તર—ત્યાં સ્થિતિ જ સર્વ દેવની તેટલી છે.

પ્રશ્ન ૧૭—તિર્થંચ મનુષ્ય યુગનિકનું આયુ બાંધનાર જીવ ક્ષાયિક સમકિત પામે ? જો પામે તો ક્ષાયિક સહિત ત્યાં બંધ ?

ઉત્તર—ક્ષાયિક પામે ને તે સહિત ત્યાં બંધ.

પ્રશ્ન ૧૮—યુગનિકમાં કયા કયા સમકિત હોય ?

ઉત્તર—ક્ષાયોપશમિક, ઔપશમિક ને ક્ષાયિક ત્રણે હોઈ શકે.

પ્રશ્ન ૧૯—યુગનિકને ગુણઠાણ કેટલા હોય ?

ઉત્તર—ચાર ગુણઠાણ હોય.

પ્રશ્ન ૨૦—પરમાધારી મરણ પામીને કયાં ઉપજે ?

ઉત્તર—તે અંડગોળીઆ મનુષ્ય જેથી મુખાકૃતિવાળા જળચર તિર્થંચ ગતિમાં ઉપજે છે, અને ત્યાંથી મરણ પામીને નરકે બંધ છે.

પ્રશ્ન ૨૧—નિગોહના જીવોની અવગાહના નાની મોટી હોય છે ?

ઉત્તર—એની અવગાહના અંશુલતા અસંખ્યાતમા ભાગની હોય છે. નિગોહ નામ શરીરનું છે. એકેક નિગોહમાં અનંતા જીવો હોય છે.

૧૮૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[ચૈત્ર

પ્રશ્ન ૨૨—એક નિગોહનો અનંતમો ભાગ સિદ્ધ થયેલ કહે છે તે કઈ નિગોહનો ? ધાદરનો કે સૂક્ષ્મનો ?

ઉત્તર—જન્મેમાંથી ગમે તેનો સમજવો. જન્મે પ્રકારની દરેક નિગોહમાં સિદ્ધથી અનંતશુભા જીવો હોય છે.

પ્રશ્ન ૨૩—તીર્થંકરના દીક્ષા લીધા પછી કેશ, શૈભ ને નખ વધતા નથી તે અતિશય સંસારીપણામાં હોય ? **ઉત્તર**—સંસારીપણામાં ન હોય.

પ્રશ્ન ૨૪—સામાન્ય કેવળીને એ અતિશય હોય ?

ઉત્તર—એ વિષે બાંચવામાં આવેલ નથી.

પ્રશ્ન ૨૫—ઋષભપ્રભુએ ચાર મુદ્રિ લોચ કરતાં એક મુદ્રિ કેશ જે બાકી રાખ્યા તે ત્યારપછી વધ્યા હશે ? **ઉત્તર**—વધ્યા નથી. જેટલા હતા તેટલા જ રહ્યા છે.

પ્રશ્ન ૨૬—જ્ઞાનાવરણીય ને અજ્ઞાનમાં ફેર શો ?

ઉત્તર—ત્રણ અજ્ઞાન અને પ્રથમના ચાર જ્ઞાન, જ્ઞાનાવરણીના ક્ષયોપશમથી જ થાય છે. મિથ્યાત્વવાળા જીવને ક્ષયોપશમથી થાય તે અજ્ઞાન કહેવાય છે. સમક્રિતીને થાય તે જ્ઞાન કહેવાય છે.

પ્રશ્ન ૨૭—તીર્થંકરનો જન્મ રાત્રિએ જ થાય કે દિવસે પણ થાય ?

ઉત્તર—જન્મ તો મધ્યરાત્રિએ જ થાય છે.

પ્રશ્ન ૨૮—ઋષભદેવે વર્ષોત્પન્ને પારણે પ્રભુસ્સના ૧૦૮ ઘડા પીધા તે કેવડા હશે ?

ઉત્તર—ઘડા ૧૦૮, ૬૬ અને એક પણ કહેલ છે તે મતાંતર છે. ઘડાનું પ્રમાણ પ્રભુ પી શકે તેવડું સમજવું.

પ્રશ્ન ૨૯—મિથ્યાપર્વને અંગે કોઈએ કરેલી વસ્તુ ખાનાથી મિથ્યાત્વ લાગે ?

ઉત્તર—એમાં મિથ્યાત્વ લાગવાનો સંભવ નથી.

પ્રશ્ન ૩૦—અવસર્પિણી ઉત્સર્પિણીના સર્વ તીર્થંકરોનાં પાંચ કલ્યાણકોની તિથિઓ એક જ હશે ?

ઉત્તર—દશે ક્ષેત્રની ત્રીશે ચૈવીશીના તીર્થંકરોની પાંચે કલ્યાણકોની તિથિ એક જ સમજવી. માત્ર અવસર્પિણીથી ઉત્સર્પિણીમાં ઉત્ક્રમ સમજવો. એટલે અહીં જે મહાવીરસ્વામીનાં કલ્યાણકની તિથિઓ તે આવતી ચૈવીશીના પ્રથમ તીર્થંકર પદ્મનાભની સમજવી અને ઋષભદેવનાં પાંચ કલ્યાણકની તિથિઓ તે અનાગત ચૈવીશીના ૨૪ મા તીર્થંકરની જાણવી.

પ્રશ્ન ૩૧—માખણને છાશમાંથી બહાર કાઢ્યા પછી તેમાં જીવોત્પત્તિ ક્યારે થાય ?

ઉત્તર—તરત જ થાય એમ કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૩૨—વિસંગજ્ઞાનીને અવધિદર્શન હોય ?

ઉત્તર—એને અવધિદર્શન હોય એમ કોઈ આચાર્ય કહે છે, કારણ કે છદ્મસ્થને પ્રથમ દર્શન થયા પછી જ જ્ઞાન થાય છે. કુંવરજી

ક્ષમા અને દિલાવર દિલ

પોતામાં શક્તિ છતાં કોઈનો અપરાધ જતો કરવો તેનું નામ ક્ષમા અથવા દિલાવર દિલ. આ ગુણ સર્વ ગુણોમાં શ્રેષ્ઠ છે. ઇશ્વરી આત્મા છે કે જે કોઈએ તમારો વાંક કપો હોય તેને ક્ષમા આપવાની ટેવ પાડો. આ ઉપરથી હજારત મહામદ પેગંબર સાહેબે જ્યારે મક્કા છતાં લીધું ત્યારે જે જે સરદારોએ તેમને ઘણાં દુઃખ દીધાં હતાં તે તેથી તેઓ ધણો ભય પામી ગયા હતા તેમને પેગંબર સાહેબે ડાંડી મૂક્યા, ને તેમના ગુન્હાની ક્ષમા આપી. તે સાથે વિશેષમાં શિખામયુક્તે કહ્યું કે “ જેઓએ અમારી સાથે ખુરાઇ કરી તેઓની સાથે અમે ભલાઈ વિના ખીલ્લું કાંઈ કરવાના નથી. તેમજ ખોટું બહાનું કાઢવાની ટેવ નહિ રાખીને માત્ર લોકોનું બહુ કરવું, અમારી સાથે સારી રહેણીકરણી રાખવી તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવું.” નીતિ ગ્રંથનારા કહી ગયા છે કે—

મોટા વાંક ધણો કદી તો પણ તેને ક્ષમે ક્ષમાવાળો,
તેની વડાઈ તેથી અતિશય મોટી ખરેખરી ભાળો.

અરબસ્તાનના પાદશાહના કુટુંબીઓની ક્ષત્ત કરીને એક અપરાધી તે પાદશાહની હજુરમાં પોતાની મેળે આવી હાજર થયો. તેને પાદશાહે કહ્યું કે—આવું તારું મેલકક-પણું નેહને મને આશ્ચર્ય થાય છે, કારણ કે મારા કુટુંબમાં અને મારી ગાખતમાં તે ઘણો અપરાધ કર્યો છે છતાં પણ તું મારી શિક્ષાથી ન ડરતાં મેલકકપણે ચાલ્યો આવ્યો ને શિક્ષાનો ડર ન રાખ્યો. અપરાધીએ જવાબ આપ્યો કે—હું આ પ્રમાણે આપની હજુરમાં ચાલ્યો આવ્યો ને શિક્ષાનો ડર રાખ્યો નહિ તેનું કારણ એ છે કે—મારો અપરાધ મોટો છે, તો પણ આપનામાં ક્ષમા કરવાનો ગુણ છે તે તેના કરતાં પણ વધારે મોટો છે. આ તેનું બોલવું પાદશાહેને પસંદ પડ્યું, તેથી તેના ગુન્હાની માફી આપી. આવો પ્રસંગ નેહને એક હજુરીએ કહ્યું કે—આવા શત્રુને શિક્ષા કરવાનો કાગ મળ્યા છતાં આપે તેવા કઠાઈ-ભરેલા બોલ ઉપરથી બૂલ ખાઈ જઈને બદલો કેમ ન લીધો? પાદશાહે કહ્યું—ના તેમ નથી. મેં મારા મનમાં એમ વિચાર્યું કે ને હું બદલો લઉં તો મારું મન ખુશ થાય અને સંતોષ પામે, પણ મેં ક્ષમા કરું તો તેથી તેનું મન ખુશ થાત ને પરસોકનું પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય.

ક્ષમા આપતાં વાંકની, રસ મનમાં રેલાય;
શિક્ષા કરતાં થાય રસ, તે તેવો ન ગણાય.

દિલાવર દિલ

દિલ્હીનો પાદશાહ સાહજદાં એક દિવસ વસુલાતખાતાના અમલદારોને એકઠા કરી પોતાના મુલકની આગલા તથા ચાલતા વર્ષની ઉપજની તપાસ કરતો હતો. દરેક ગામડાની આગલી સાલમાં કેટલી ઉપજ હતી અને આ સાલ કેટલી ઉપજ આવી આ તપાસમાં એક ગામડાની ઉપજ પહેલાં કરતાં દોઢી જણાઇ. આવો આંકડો નેહ પાદશાહ વિચારમાં પડ્યો ને અમલદારોને કહ્યું કે—ખીલ્લ ગામડાની ઉપજમાં ગઇ સાલ અને આ સાલની ઉપજ

❧ (૧૮૧) ❧

મેળવતાં સહજસાજ વધારેા ધટાડેા જણાય છે, પણ આ ગામડાની ઉપજ એક વરસમાં દોઢી કેમ થઈ શકે? તમે કોઈ જાતના તે ગામમાં નવા કર દાખલ કર્યા છે? તેના જવાબમાં વસુલાતી અધિકારીએ ઉત્તર આપ્યો—જહાંપનાહ, તે ગામમાં કોઈપણ જાતના નવા કરવેરા દાખલ કર્યા નથી. દરેક આખતમાં ગણ સાલ પ્રમાણે વસુલાત કરવામાં આવી છે, પણ આ સાલ ઘણા વરસાદને લીધે નદીમાં મોટા પૂર આવવાથી નદીનો પ્રવાહ બહલી જીનખેડાણ જમીનમાં ચાલતો થયો અને જ્યાં મૂળ નદીનું વહેણ હતું તે પાણીના પૂરથી પુરાઈ ગયું અને ખેડવા લાયક જમીન બની. તે જમીન ખેડવા માટે અને તેમાં વાવેતર કરવા માટે નવા ખેડુતને લાવીને નવી જમીન ખેડાવવાથી અને તે રસાળ જમીનમાં પાક સારો થયો તેથી ઉપજ સારી થઈ. પરિણામે તે ગામની ઉપજ દોઢી થઈ છે.

પાદશાહ આ શબ્દ સાંભળી ગંભીરતાથી મોઢ્યો કે—ખુદાતાલાની મહેરબાનીથી જળ મટી જમીન બની અને તે ખેડાવી તેની ઉપજ મારા ખજાનામાં નાખી એ બહુ બ્ અઘડિત કામ કર્યું છે. પરવર દીગારની કૃપાથી આ કામ થયું છે અને તેનો ઉપયોગ પરમાર્થ કરવામાં વાપરવો જોઈએ તેટલા માટે મારું કરમાન છે કે—તે ગામડાની વધારે આવેલી ઉપજ પશુઓને ધાસચારો આપવામાં વાપરો અને તે જમીન હવેશને માટે ગોચર તરીકે ખુલ્લી રાખવાનું હું કરમાન કરું છું. ધન્ય છે એવા દયાળુ પાદશાહને.

સ્વ૦ અમીચંદ્ર કરંશનજી શેઠ

સ્વાદ્વાદ સંબંધી સાહિત્ય

(૨)

(લેખક:—પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા એમ. એ.)

તર્કરહસ્યદીપિકાની રચના યુજુરત્નસરિને હાથે થયેલી છે. એ આચાર્યે વિ. સં. ૧૪૬૬ માં ક્રિયારત્નસમુચ્ચય નામનો ગ્રંથ રચ્યો છે. તર્કરહસ્યદીપિકા એ શ્રી હરિભદ્ર-સરિફત પદ્મદર્શનસમુચ્ચયની રૂતિ છે. એમાં જ પ્રસંગભુતસાર રચાદાત્તું નિરૂપણ છે તેમ પદ્મદર્શનસમુચ્ચયની બીજી બધી દીકાઓમાં પણ હશે, પણ એ દીકાઓ મારી સામે નહિ હોવાથી હું અત્યારે કંઈ કહી શકું તેમ નથી.

સ્વાદ્વાદલિકા એ રાજશૈખરની કૃતિ છે. વિ. સં. ૧૪૦૫ માં ચતુર્વિંશતિપ્રબન્ધ વાને પ્રબંધકોશ રચનારા રાજશૈખર તે આ જ હોય એમ મનાય છે.

અનેકાન્તવ્યવસ્થા એ ન્યાયાચાર્ય યશોવિજયગણિની કૃતિ છે. એ નાશ પામેલી મનાતી હતી, પણ એક વેળા આ. શ્રી વિજયવલ્લભચરિત્રદારા હું પંખામના એક બંદાર-માંથી એની એક હસ્તલિખિત પ્રતિ મેળવી શક્યો હતો અને તેની પ્રતિકૃતિ પણ મેં કરાવી લીધી હતી. એ ઉપરથી વિજયદર્શનસરિએ એક નકલ ઉતારાવી લીધી છે અને સાંભળ્યા પ્રમાણે એ અત્યારે છપાય છે. આ કૃતિ સ્વાદ્વાદના સંક્ષિપ્ત પરંતુ સચેત્રસાથે સચોટ નિરૂપણ માટે અદિતીય-ગણાય તેમ છે. સ્વાદ્વાદલોપા અને સ્વાદ્વાદરહસ્ય પણ આ જ ન્યાયાચાર્યની કૃતિઓ છે.

ગુજરાતી

(૧) અનેકાન્તવાદપ્રવેશનું ભાષાન્તર.	(૪) અનેકાન્તવાદની મર્યાદા.
(૨) તત્ત્વાખ્યાન (ઉત્તરાર્ધ,	(૫) સ્વાધ્યાયની સાર્થકતા.
પૃ. ૧૧૨-૧૮૫).	(૬) સ્વાધ્યાય એટલે.
(૩) રત્નત્રયત્રિવિંશતિકાનું રૂપણીકરણ	(૭) જોતેતર દલિએ જોન.
(પૃ. ૧૧૨-૧૧૫).	(૮) સ્વાધ્યાય અને સમસંગી.

અનેકાન્તવાદપ્રવેશ એ સંસ્કૃત કૃતિ છે. એનું ભાષાન્તર સ્વ. મણિલાલ નલુભાઈ દિવેદીએ થયું વર્ષો ઉપર કયું હતું. આજે એની એક નકલ મળતી નથી, તો આ મૂળ સંસ્કૃત કૃતિ અને તેનું ભાષાન્તર કરીથી છપાય એ ખાસ ધ્યાનપાત્ર છે.

તત્ત્વાખ્યાન એ સ્વ. ઉપાખ્યાય મંગલવિજયજીની કૃતિ છે. એમાં છ વેદશાસ્ત્રોનું નિરૂપણ છે.

રત્નત્રયત્રિવિંશતિકા એ શોભન મુનિની કૃતિ છે અને એનું રૂપણીકરણ મેં તૈયાર કર્યું છે. અનેકાન્તવાદની મર્યાદા એ નાનો સરખો લેખ છે અને એના લેખક પડિત સુખલાલ છે.

સ્વાધ્યાયની સાર્થકતા એ મુનિ ચતુરવિજયજીની નાનકડી કૃતિ છે.

સ્વાધ્યાય એટલે એ વિદ્યવલ્લભ મુનિ પુણ્યવિજયજીનો લેખ છે.

જોતેતર દલિએ જોન એ સ્વ. મુનિ અમરવિજયજીની કૃતિ છે.

સ્વાધ્યાય અને સમસંગી એ મેં અહીંની-સુરતની કોલેજના ભારતીય વિદ્યાર્થીઓના આશ્રય હેઠળ મળેલ સભામાં વાંચેલા નિર્ગમ છે. એનો સાર આ કોલેજ તરફથી પ્રસિદ્ધ થતા 'સાર્વજનિકન' માં ટૂંક સમયમાં છપાવાનો છે.

હિન્દી

- (૧) હી ઓર મી પર વિચાર. (૨) દર્શન ઓર અનેકાન્તવાદ.

આ પૈકી પહેલી કૃતિ ૩૮ પાનાની છે અને એના રચનાર જોનાસાર્થ વિજય-લક્ષ્મિચુરિજી છે, જ્યારે બીજીના પ્રણેતા પડિત હુસરાજ શર્મા છે.

આ ઉપરાંત કેટલીક પ્રસ્તાવનામાં પણ સ્વાધ્યાયનું નિરૂપણ છે. જેમકે ન્યાયકુસુદ-અન્દોદય (ભા. ૧) ની પં.કેસાસચંદ્રકૃત પ્રસ્તાવના (પૃ. ૬૧-૬૪), પ્રમાણુમીમાંસાની પં. સુખલાલકૃત પ્રસ્તાવના (પૃ. ૧૩-૧૪ અને ૧૮-૨૮), અકલકંઠત્રયની મહેન્દ્રકુમાર-કૃત પ્રસ્તાવના (પૃ. ૮૮-૯૧) અને એને અંગેનું પં. સુખલાલનું પ્રારંભિક (પૃ. ૧૨).

અંગ્રેજી

- (૧) Outlines of Jainism (pp. 116-117) by J. L. Jaini—૧૯૧૬

(૨) An Epitome of Jainism (pp. 103-117 & 136-171) by Puran Chand Nahar and Krishnachandra Ghosh—૧૯૧૭

(૩) "The under-currents of Jainism " by S. K. Belvalkar published in " The Indian Philosophical Review " (July, 1917)

૧ "શ્રી આત્માનાંદ જોન ટૂંક સમયમાં" (અખાલા)ની આરપ મા ક્રમાંકવાળી કૃતિ છે.

(૪) “ The under-currents of Jainism a reply to criticisms ” by Dr. S. K. Belvalkar. આ જૈન સાહિત્ય સંશોધક (પુ. ૧, અ. ૧, પૃ. ૧-૪) માં ઇ. સ. ૧૯૨૦ ના એપ્રિલમાં પ્રકાશિત થયેલ છે.

(૫) Prof. A. Chakravartinayanar's introduction (pp. LXXVI-LXXXV) to Pañcastikāya—૧૯૨૦

(૬) A History of Indian Logic (pp. 187 f, 181 & 184) by Satis-chandra Vidyabhusan—૧૯૨૧

(૭) A History of Indian Philosophy (vol. I, pp. 179-181) by S. Dasgupta—૧૯૨૨

(૮) Introduction (pp. 29-30) to Nyāykusumāñjali—૧૯૨૩

(૯) Indian Philosophy (vol. I, pp. 302-304) by S. Radhakrishnan—૧૯૨૩

(૧૦) The Science of Thought (pp. 114-127, 2nd edition) by C. R. Jain—૧૯૨૪ (પહેલી આવૃત્તિ ૧૯૧૬)

(૧૧) The Jaina Philosophy (pp. 23-24 & 238-240) 2nd edition by V. R. Gandhi—૧૯૨૪ (પહેલી આવૃત્તિ આ પૂર્વે).

(૧૨) Foreword (pp. CXL-CXLI) to Tattvasaṅgraha by Dr. B. Bhattacharyya—૧૯૨૬

(૧૩) Notes (pp. 182-184, 2nd edition) on the Brahmasūtra of Bādārāyaṇa by Dr. S. T. Belvalkar—૧૯૩૧ (પ્રથમ આવૃત્તિ ૧૯૨૩-૨૪)

(૧૪) Confluence of Opposites by C. R. Jain—૧૯૨૮

(૧૫) Outlines of Indian Philosophy (pp. 163-166 & 173) by M. Hiriyana—૧૯૩૨

(૧૬) Introduction (pp. LXXXIII-XCI) to Pravacanasāra by Prof. A. N. Upadhyāy—૧૯૩૫

(૧૭) Ganganath Jha's English translation (Vol. I, pp. 835-860) of Tattvasaṅgraha—૧૯૩૭-૩૯

(૧૮) Sammatitarka (English translation by Prof. A. S. Gopani and introduction by Prof. A. B. Athavale)—૧૯૩૯

(૧૯) “ The Jaina Theory of Anekanta-vada ” by K. C. Bhattacharya published in “ The Jaina Antiquary ” (Vol. IX, No. 1)—૧૯૪૩.

જર્મન વગેરે ભાષામાં પણ સ્વાદાત્મિક વિશેષ લખાયેલું છે, પણ તેના ઉપયોગ કરનારની સંખ્યા અત્યંત જ નાની હોવાથી એની હું અહીં નોંધ લેતો નથી.

પ્રભાવિક પુરુષો

૭૫૬૫૨ ખેલડી (૯)

કાયા શિથિલ થઈ રહી હતી. વિહાર લાંબો ને કપરો હતો. છતાં હાર્દિક આનંદ પણ ન્યૂન ન હોવાથી વૃદ્ધશામાં પાંગરી ચૂકેલા આચાર્યશ્રી એનો પાર કરી પાટલીપુત્ર આવી પહોંચ્યા. દક્ષિણ દેશમાં આવેલ ઉદ્યાનમાં પ્રાતઃકાળ પૂર્વેના અર્ધ સમયમાં આવેલ સ્વપ્ન તાજું કરી ગયા. પાટલીપુત્રના મનોરમ ઉદ્યાનમાં જ એ સ્વપ્ન અનુસાર પોતાના અર્ધ પરની શાસનધૂરા યોગ્ય એવા શિષ્યોના ખલા પર મૂકી દેવાનો નિર્ધાર કર્યો. એ અંગેના વિધિ-વિધાનમાં કાળક્ષેપ ન કરતાં આજના પવિત્ર દિને એની જનહેરાલ કરવાની વાત વહેલી મૂકવામાં આવી. ખુદ મહામંત્રીશ્વરને હાજર રહેવાની આજ્ઞા થઈ.

ઉદ્યાનની વિશાલતા હોવા છતાં-મધ્ય ભાગે આવેલ મંડપ પણ કંઈ સાંકડો ન છતાં-આજનું આકર્ષણ કંઈ જુદું હોવાથી નિયત સમય થતાં પૂર્વે તો એ સ્થાન માનવ-ગણુથી છલકાવા માંડ્યું. સ્વચ્છ ને સુંદર વસ્ત્રોથી સન્નિભવતી ગતી નરનારીઓના વૃદ્ધો એમાં પોતપોતાના ઉચિત સ્થાને ગોઠવાવા લાગ્યા. ઉદ્યાનમાં રાપેલા જાતજાતના ફૂલો મીઠી સુવાસ એપાસ પ્રસરાવી રહ્યાં હતાં. સચિતા નારાયણની સ્વારી પણ ધીમી ગતિએ આગળ દૂર કરતી હોવાથી એની ઉપમા દેહધારીઓ મારે કષ્ટકાયક નહોતી પણ સ્પુર્તિદાયક હતી. ચોતરફ કોઈપણ જાતનું આવરણ ન હોવાથી હવા પ્રકાશની ખામી નહોતી. એમાં મંદ મંદ વાતા વાયરાનો સહકાર કોઈ અનેરો આનંદ આપી રહ્યો હતો.

આચાર્ય શ્રી યશોભદ્રસુરિ નજીકના આવા-

સમાંથી પધારતાં જ સહુ ઊભા થયા. તેઓશ્રીએ આસન પર બેસે લીધી. આસપાસ શિષ્યગણ પણ આવી બેસી ગયો. એટલે ચુરવંદન અને સુખશાતા પૂછવાની વિધિ મહાઅમાત્ય શકડાલે શરૂ કરી. એ પૂછ્યું થતાં જ ગંભીર ગિરામાં આચાર્યશ્રી તરફથી મંજલાયદરણુ શરૂ થયું. એ લેખા જનસંખ્યા અતિ વિશાલ હોવા છતાં શાંતિ અને નિરવતા એટલી હદે પથરાઈ હતી કે એકાદ સોાવના પડવાનો અવાજ પણ સંભળાય.

સુરિમહારાજનો એક જાણુ પ્રોઠતાને વટાવી વૃદ્ધત્વના પ્રાગણ્યમાં પ્રવેશતાં સર્વ સંભૂતિવિજય, નંદનભદ્ર, તીક્ષ્ણભદ્ર તેમજ કેટલાંક નવદીક્ષિત સાધુઓ સાથે ખેડા હતા જેમાં પેલા સિદ્ધને વશ કરનાર, સર્પ પાળનાર, આદિ મિત્રોની ત્રિપુટીનો સમાવેશ થતો હતો. બીજા જાણુ વિવિધ પ્રકારની વિદ્યાના ભંડાર સમા-પ્રખર સુદ્ધિમતાનો ભાસ કરાવતા, વિશાળ કપોળથી શોભતા યૌવનવયના આંગણમાં દત્ત કરતી ઉત્સુકતા-જિજ્ઞાસા અને નવિનતાથી આકર્ષકરેલાં શ્રમણ ભદ્રજાહુ, કાન્તુમતિ, પૂર્ણભદ્ર, પાંડુભદ્ર તેમજ વરાહમિદિર અને પેલા ઉદ્યાનમાં મળેલા ને હાલ સાક્ષિ થયેલા ચુદરથ પણ હતા. જેમ વિવિધ ગ્રહોના સમૃદ્ધ વચ્ચે સહસ્રરશ્મિ દેવ શોભી બેઠે તેમ આ મુનિ-ગણની મધ્યે આચાર્ય શ્રી યશોભદ્રસુરિ પોતાના મહત્વતાભર્યા પદ્ધતી શોભી રહ્યા હતા.

ૐકારવિદુસંયુક્તમ્

નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ ।

કામદં મોક્ષદં ચૈવ

ૐકારાય નમોનમઃ ॥

❧ (૧૮૫) ❧

૧૮૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[ચૈત્ર

અજ્ઞાનતિમિરાંધાનામ્

જ્ઞાનાંજનશલાકયા ।

નેત્રમુનમીલિતં યન

તસ્મે શ્રીગુરવે નમઃ ॥

એ પ્રમાણે મંજળિક કરી દેશના આરંભી—

સદાપાયઃ કાયઃ

પ્રણયિષુ સુખં સ્વૈર્યવિમુક્ષં ॥

મહારોગા મોગાઃ,

કુચલયદશઃ સર્પસદશઃ ॥

મુદ્ધાવેશઃ ક્ષેપઃ,

પ્રકૃતિચપલા શ્રીરપિ સલા ।

યમઃ સ્વૈરી વૈરી,

પરમિદ્ધ હિતં કર્તુમુચિતમ્ ॥

આ શરીર નિરંતર અપાયરૂપ છે યાને મહિનતાથી ભરેલ છે. રનેદીયું સુખ પણ અસ્થિર છે. વિષયભોગો મોટા રોગોના જન્મદાતા છે. સ્ત્રીપો સાથેના વિશ્વાસ સર્પદંશના વિષ જેવા છે. ધરવાસ કલેશોથી ભરપૂર છે. લક્ષ્મી ચંચળ સ્વભાવી હોઈ છેતરનારી છે. વૈરી એવો જે કાળ તે એટલી દહે સ્વેચ્છાચારી છે કે ગમે તે વખતે જીવને ઉપાડી લે છે. જ્યાં પરિસ્થિતિ જાવી વિષમ અને વિપદાભરી છે ત્યાં સમજી આત્માએ આ ભર પરભવમાં હિતકારી એવું ધર્મ સાધન કરતો રહેવું જોઈએ. જરા માત્ર પ્રમાદ સેવવાન ધરે. સંસારનું સ્વરૂપ વિચિત્રતાપૂર્ણ છે. કહ્યું છે કે—

ધી ધી ધી સંસારં,

દેન્ને મરિજય જં તિરી હોઈ.

મરિજય રાયરાયા,

પરિપચ્છઈ નિરિયજાલાય ॥

જ્યાં દેવના જેવા શક્તિશાળીઓને મરણ પામી તિર્થંથ યોનિમાં અવતરવું પડે છે અને

મોટા ચક્રવર્તીઓ જેવાને નરકની ભઠ્ઠીમાં જળવું પડે છે એવા આ સંસારને વારંવાર ધિક્કાર છે ! ધિક્કાર છે ! સંસારના સંજોધ પશુ પંખીના મેળા સમા છે.

પિયપુત્રમિત્તધરધરણિજાય,

ફહલોફહ સલ્લનિયસુહસહાય ।

ન વિ અરિથ કોઈ તુહ સરણિમુખ,

ફકલ્લુ સહસિ તિરિનિરયદુખ ॥

હે મૂર્ખ ! આ લોકમાં સ્વચ્છ ન તરીકે લંબાતા પિતા, પુત્ર, મિત્ર, ધર, જો અને સંતાન આદિનાં સમૂહ પોતપોતાના મુખને જોવાના સ્વભાવવાળો છે. જ્યારે કર્મના ઉદ્ધવ કાળે તિર્થંથ અને નહીં ગતિનાં દુઃખો ભોગવવા પડશે તે તો તારે એકલાને જ. એ વેળા ઉપરના સંજોધીમાંથી કોઈ પશુ શરણ દઈ શકશે નહીં, વળી આ સંસારનો વાચ કેવો છે તે બતાવતાં કહ્યું છે કે—

કુસમ્મે જહ ઉસવિદુપ,

થોવં ચિઠઈ લંવમાણય ।

પયં મણુઘાણ જીવિયં,

સમયં ગોયમ મા પમાયય ॥

જાનના અમલાએ ઝાકળના બિંદુના પ્રસરવા જેવી આ જિંદગી છે. એ બિંદુ માંડ સ્થિર થાય ત્યાં પવનને મપાટો લાગે અને હલું ન હલું બની ગય ! આ માનવ જિંદગી પશુ તેવી સમજ પરમાત્મા શ્રી મહાવીર દેવ કહે છે કે—હૈ ગૌતમ ! ક્ષણમાત્ર પ્રમાદ ન કરીશ.

પ્રમાદે કેવા કેવાને મૂર્ખની ધૂળ ફાંકતા કરી દીધા એ પર આચાર્યશ્રીએ દર્શાવતા ટાંકી લંબાણથી પ્રવચન કહ્યું અને ઉપસંહાર કરતાં જણાવ્યું કે— મારે આજે ચાલુ વિષયના અનુસંધાનમાં જે મહત્વની વાત કહેવાની છે તે એ છે કે—

અંક ૬ શ્રો]

પ્રભાવિક પુરુષો-પદ્ધતિ એવકી

૧૮૭

હવે મારા પ્રયાણની મોખત વાગી રહી છે. કાયામાં થઇ રહેલાં પરિવર્તનો, એ વાતના સાક્ષીઓ છે. તીર્થંકર દેવના શાસનનો જે જવાબદારીભર્યો ભાર મારી પીક ઉપર મારા સુરેદેવ તરફથી મુકવામાં આવેલ તે આજે હું ઉતારી દેવા છું છું. મારામાં શક્તિ હતી ત્યાં સુધી એ અધિકાર કિંવા એ દરજ્જાએક જવાબદારી ગણવી, પણ હવે એ માટે અન્યમાં યોગ્યતા છે એની મને પૂરી પ્રતીતિ થઈ છે અને અંતરનાદ પણ એ યોગ્યતાની કદર કરવાનું પોકારે છે એટલે આજના આ પ્રસંગે એ સ્થાન પર-એ અધિકાર પર-અથવા તો એ શાસન પ્રત્યેની ફરજ યથાર્થ જાનવવાના અનુપમ પદ પર-હું મારા બે શિષ્યોને સ્થાપવા તત્પર થઈ છું. અત્યાર સુધીની પ્રણાલિકા તો જે પાટ શ્રી મુદ્ધમારિવામોથી જિતરતી આવી છે એ પર એક ગરુડાધિપતિ નિયુક્ત કરવાની છે. એના જ વરહ હસ્તમાં સારા યે શાસનની અર્થાત્ અનુવિધ સંધની લગમ સોંપવાની છે. અત્યાર સુધી એ પ્રમાણે જ જનનું આનંદ છે.

પણ દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવરૂપ જે મહત્વની યોગ્યી આરસી તીર્થંકર દેવ તરફથી ગીતાથને વારસામાં અપાય છે એના અવલોકનથી મને ચાલી આવતી પ્રથામાં થોડાક ફેરફાર-નવી ઉમેરણી-છાટ જણાય છે અને એ કરવામાં દીર્ઘ-દર્શિતા લાગે છે એટલે હું મારા અતેવાસી તરીકે એક નહિ, પણ બે શિષ્યોને નીમવાનો છું. જિનભગવાનના શાસનની-પરમાત્મા શ્રી મહાવીરદેવપ્રરૂપિત અનેકાંતદર્શનની-અતિમ નિર્વાણ પામનાર ગણુધર મહારાજ શ્રી મુદ્ધમારિસ્વામીના આગમની સાર-સંભાળ રાખવાનું, એની વશ ક્રીતિ વિસ્તારવાનું, ઇતર દર્શનોના તાતા તીર સમા આશ્રેયોની હારમાળા વચ્ચે

અગ્ર જીભી સ્વદર્શનનો મુક્તિપુરસ્કાર વિજય-ધ્વજ ફરકાવવાનું કાર્ય એ ઉભાવનું રહેશે. પદ્ધતિપદનો જોગ એ ઉભાથે સાથે મળીને કરવાનો છે. ગરુડાધિપતિના અધિકાર એ જાન્યેએ મળી-સમજીને ભોગવવાનો છે.

આ જવાબદારીભર્યાં સત્તાનાં સૂત્રો હાથમાં આવ્યા સમજી એ દ્વારા સત્તાનો મદ કે અધિકારપણાનો ગર્વ રંગમાત્ર પ્રવેશવા પામે તેવી નાની સરખી પણ જીટકપારી ખુદ્દી રાખવાની નથી. એમાં વાહું જ જોગમ છે એ વાતની યાદ આ બ્રહ્મા સમક્ષ એમને આપું છું. આ પદ જેમ મોટું છે તેમ એની જવાબદારી પણ અતિવ્રણી છે. એ બલકારને કારણ કરનાર પૂર્ણપણે ગંભીર, દરેલ અને દોષદ્રષ્ટા જ જોઇએ. એના હાથે પ્રમાદ જરા પણ ન થયો ઘટે, એના નેત્રો પક્ષપાતના રંગથી હરગીજ ન રંગાય. આ કાઠ સંસારમાં બને છે તેમ જાપનો વારસો દિશરને મળે તેવી કિંમ નથી. વર્ષોજૂતા અને ગાઠ પાસા સેવતા શિષ્યોને જાણ્યે રાખીને યોગ્યતા નિરખી-દરેક દૃષ્ટિજિન્દુઓને નજરમાં રાખી-સુપરત કરવાનો આજુમુઝો વારસો છે. જેમ સિંહજીનું દૂધ રાખવા સારુ મુયજીનું પાત જરૂરો લેખાય-એમાં માટીનું વાસણ કામ ન આવે તેમ અનેકાંતદર્શનના રહસ્યમય સિદ્ધાન્તો ભરેલ આગમ જ્ઞાન-એ અંગેની વાચના-પૃચ્છના-ચોપણા-પડિચોપણા આદિના નિર્વચણ-સાર મુનંદા મગજ જોઇએ. ઊંડા અખ્યાસી અને ધૈર્યશીલ આત્માઓ જોઇએ. સંપૂર્ણ વિદ્યાર્થી ભરપૂર ઉદાર હૃદયના યક્તાઓ જોઇએ. લાંબી નજરે જોનારા મહાત્માઓ જોઇએ. એ દૃષ્ટિજિન્દુ નજરે સામે રાખતા-શિષ્યપણાનો સહવાસ કે લાંબા કાળની સેવા ધરીભર જુલી જની પડે એની ફિકર નહીં. તેજો સામે કેવલ

શાસનનો ઉત્કર્ષ રમવો ઘટે. આટલા માટે તો શ્રી પ્રભવસ્વામીને પરદર્શનમાં ડોકિયું કરી પાત્ર મેળવવું પડેલું. અને એ ખાતર તો આજે હું એકના હાથમાં નહીં પણ બેના હાથમાં લગામ સોંપું છું. એમાંના પ્રથમ મુનિ સંભૂતિવિજય, તેમના હાથમાં પટ્ટધરપણાની દોરી. ઉપર જે ગુણો વર્ણવ્યા અને જે લક્ષણો અંકિત કર્યું અર્થાત્ એ દ્વારા જે મર્વાદા આપી, તેમાં એ સમાય છે. તેમની વય એના આંકે પહેાંચી છે કે જેથી તેમના સહકારમાં બીજા આત્માની અપેક્ષા સહજ સંભવે. એ માટે મારી પસંદગી ભદ્રબાહુ પર ઊતરી છે. તેમના શિરે ગચ્છની સારસંભાળ યાને દેખ-રેખનો બોલને આવે છે-અલગત વડિલ ગુરુભાષની સલાહ-સૂચના પૂર્વક જ. તેમની પાંગરતી યુવાની અને સંગત કરતી જિજ્ઞાસા-વૃત્તિ બેતાં આ કાર્ય તેમના સરખા માટે રમત જેવું છે. મારી સાથેના તેમનો સહવાસ દીર્ઘકાલિન ન ગણાય, છતાં જ્ઞાન પર એણે જ કાઢનો ઇગરો હોય છે? ચિરસહવાસી છતાં મંદશુદ્ધિ જે વર્ષોના થોકડા પછી ન પામી શકે તે શુદ્ધિમાન માણવી ક્ષણોના

પરિચયથી મેળવી લે. જ્ઞાનની શક્તિ અદિતીય છે, એનો ઉપયોગ કરતાં આવડવો બોધ્યો. એક જ સ્થાનમાં એ રાગ ન સંભવી શકે, એક જ મ્થાનમાં એ તરવાર ન રહી શકે, એક જ સ્થાનમાં એ કેશરી ન વસી શકે, એ દુન્યવી રાહ મારી દષ્ટિ બહાર નથી. એ નિયમને અહીં અપવાદ લાગુ પડે છે. ઉપરના દષ્ટાન્તોમાં શક્તિ પાછળ સત્તાનો નાદ અચ-ભાગ ભજવે છે. જે સ્થાન પર ચોલું છું એમાં શક્તિની અગત્ય પૂર્વવત્ છે જ, પણ પાછળની સત્તાનો છેદ ઉરાડી જ્ઞાની દશાની ગંભીરતા આણવાની છે. જેમની હું સ્થાપના કરું છું તેઓમાં એ જાતની વૃત્તિના દર્શન મને થયા છે. અહત્તા શાસનની એથી ઉન્નતિ ધવાની છે એમ મારું મન સાક્ષી પૂરે છે. મારો એ સંદેશ આજના એકત્રિત સંધ સહર્ષ વધારી લે, એ મારી મનોકામના છે.

શકડાલ મંત્રીશ્વર-ચુરહેન, આપના સરખા સરિવરે જે યોજના નક્કી કરી તે અમેને અંતરથી કબૂલ છે. બોલો આચાર્ય સંજ્ઞિત-વિવચનની જય, બોલો આચાર્ય ભદ્રબાહુની જય. બોલો જૈન શાસનની જય. ચોકરસી

ઉપદેશક-પદ્ય

જે રાત દિવસે બંધ કરતાં ધર્મની આરાધના,
તેહિ જ સફલા બાણુ ચેતન ! રાખ ના તેમાં મણુ;
રત્નો કંચેડો આપતાં પણ ક્ષણુ ગચ્છેલો ના મળે,
ઉપદેશ એ પ્રભુ વીરને સંભાળજે તું પળે પળે.
દુહા-ચડતીમાં ચાહે સહુ, ઝીલે ખરતા બોલ;
ધન ચૌવન ઊડી જતાં, સમઢયે સહુ પોલ.
કામ હળાહળ છે છતાં, સમેજે તે સુસે ધાર;
અંધ બની અજ્ઞાનીઓ, ભટકે લવ મોઝાર.
જ્ઞાન સમો કો ધન નહીં, સમતા સમો નહિ સુખ;
જીવન સમ આશા નહીં, લોલ સમો નહિ દુઃખ.

શ્રી તત્ત્વાર્થસૂત્રમ્-સાનુવાદમ્ ।

અષ્ટમોઽધ્યાયઃ

અનુવાદકારઃ—શુનિશ્રી રામવિજયજી

સૂત્ર—(૧) મિધ્યાદર્શનાઽવિરતિપ્રમાદકષાયયોગા બંધહેતવઃ (૨) સકષાયત્વાજ્ઞોઃ કર્મણો યોગ્યાન્ પુદ્ગલાનાદત્તે (૩) સંબંધઃ (૪) પ્રકૃતિસ્થિત્યનુભાવપ્રદેશાસ્તદ્વિધયઃ (૫) આદ્યો જ્ઞાનદર્શનાવરણવેદનીય-મોહનીયાયુક્તનામગોત્રાન્તરાયાઃ (૬) પંચનવદ્વષ્ટાવિંશતિચતુર્દિચત્વાર્શિ-શ્વદ્વિપંચમેદા યથાક્રમમ્ ।

(હરિગીત ૭૬)

મિધ્યા દર્શન અવિરતિ વળી, પ્રમાદ ને કષાયતા,
યોગ મળીને પાંચ ધાતાં, કર્મ બંધન હેતુતા;
કષાયતાના હેતુ સાથે, કર્મ યોગ્ય પુદ્ગલો,
લોહચુંબક સાથની જેમ, ગ્રહે જીવ જ એકલો. (૧)

બંધ તેને જિનજી કહેતાં, ચાર લેદો સાર્થતા,
પ્રકૃતિ સ્થિતિ રસ પ્રદેશે, જીવ સાથે મિશ્રતા;
પ્રથમ લેદે પ્રકૃતિના, આઠ લેદો માનવા,
જ્ઞાનાવરણ કર્મ પહેલું, લેદ બીજા સાધવા. (૨)

દર્શન આવરણ બીજું, વેદનીય ત્રીજું કહે,
મોહની વળી કર્મ ચોથું, ભવિક જન તે સદહે;
આયુધ્ય કર્મ પાંચમું છે, છઠું કર્મ નામનું,
ગોત્ર કર્મ સાતમું ને, આઠમું અંતરાયનું. (૩)

પાંચ નવ બે વીશ અધિકે, આઠ સાથે યોગમાં,
ચાર ગ્રેતાલીશ બેથી, પાંચ સંખ્યા સાધમાં;
લેદ આઠે પ્રતિલેદે, લેદ સંખ્યા હવે સુણો;
સૂત્રશૈલી હૃદય ધરતાં, કર્મ આઠેને હણો. (૪)

સૂત્ર—(૭) મત્યાદીનામ્ (૮) ચક્ષુરચક્ષુરવધિકેવલાનાં નિદ્રા-
નિદ્રાનિદ્રાપ્રચલાપ્રચલાસ્ત્યાનગૃહિવેદનીયાંનિ ચ (૯) સદસદ્વેદ્યે
(૧૦) દર્શનચારિત્રમોહનીયકષાયનોકષાયવેદનીયાસ્ત્રિવિંશતિચતુર્દિચત્વાર્શિ-
સમ્યક્ત્વમિધ્યાત્વતદુભયાનિ કષાયનોકષાયાવનંતાનુબંધ્યપ્રત્યાસ્થાનપ્રત્યા-

➡(૧૮૯)◀

રૂપાનાવરણસંજ્વલનવિકલ્પાદ્યૈકશઃ ક્રોધમાનમાયાલોભહાસ્યરત્યરતિશોક-
મયજુગુપ્સાસ્ત્રીપુંનપુંસકવેદાઃ (૧૧) નારકતૈર્યગ્યોનમાનુષવૈદવાનિ ।

પ્રથમ કર્મલેહ પાચે, સુણે સૂત્રથી સુદા,
મતિજ્ઞાનાવરણ નામે, પ્રથમ લેહ જ સર્વદા;
શ્રુતજ્ઞાનાવરણ નામે, અવધિજ્ઞાનાવરણથી;
મનઃ કેવલજ્ઞાન બેના, મળી પંચાવરણથી. (૫)

અશુદ્ધર્શન પ્રથમ ભાખ્યું, ધીનું અચક્રુતણું,
અવધિ ત્રીનું ચોથું કેવળ, દર્શન ચારે ભણું;
ચાર દર્શન દોકતારા, આવરણ જ ચારથી,
પાંચ નિદ્રા લેહ સાથે, સુણે તેહ વિચારથી. (૬)

નિદ્રાતણે વળી લેહ પહેલો, નિદ્રાનિદ્રા સાથમાં,
પ્રચલા ત્રીજો લેહ ચોથો, પ્રચલાપ્રચલા યોગમાં;
થીજુદિ પંચમ લેહ મળતાં, થાય નવ સંખ્યા ભલી,
કર્મ ધીનું લેહ નવથી, સુણી કલના મેં કલી. (૭)

શાતા અશાતા લેહ બેથી, કર્મ ત્રીનું સુણતાં,
મોહનીય નામ ચોથું, લેહ અહાવીશ થતાં;
અનંતાનુળધી પહેલો, અપ્રત્યાખ્યાનો વળી,
પ્રત્યાખ્યાનો લેહ ત્રીજો, સંજ્વલન ચોથો મળી. (૮)

કષાય ચારે ક્રોધ માને, માયા લોભે શુણતાં,
લેહ સોળ જ થાય તેના, ભવિ સુણજો ભાવતાં;
હાસ્ય રતિ વળી અરતિ શોકે, ભય દુઃખ સાથમાં,
શ્રી નપુંસક પુરુષવેદે, થાય પચ્ચીશ યોગમાં. (૯)

સમકિત મિશ્ર મિશ્રતાવ મોહે, લેહ ત્રણ મીલન થતાં,
લેહ અહાવીશ સૂત્રે, મોહનીની એકતા;
નારદી તિર્યચ નરના, દેવ આયુ મેળવી,
લેહ ચારે આયુ કર્મ, સૂત્રજુદિ કેળવી. (૧૦)

સૂત્ર—(૧૨) ગતિજાતિશરીરાજ્ઞોપાઙ્ગનિર્માણવંધનસંઘાતસંસ્થાન-
સંહનનસ્પર્શરસમંધવર્ણાનુપૂર્વગુરુલઘૂપષાતપરાધાતાતપોદ્યોતોચ્છન્નાસવિદાયો-
ગતયઃ પ્રત્યેકશરીરત્રસસુભગસુસ્વરશુભસૂક્ષ્મપર્યાપ્તસ્થિરાદેયચર્ચાસિ સેતરાણિ
તીર્થકૃત્ત્વં ચ (૧૩) ઉચ્ચૈર્નિચૈશ્વ (૧૪) દાનાદીનામ્ ॥

અંક ૬ હો]

શ્રી તત્ત્વાર્થ-સૂત્ર-સાતવાદ

૧૯૧

ગતિ ન્તતિ લેદે તતુ ઉપાંગે, બંધ સંઘાતન ગણ્યા,
સંઘયણ સંઘાન વણે, ગંધ રસ સ્પર્શ જ તણુ;
આનુપૂર્વ ગતિવિહારે, યોદ લેદો માનવા,
પરાધાત શ્વાસોશ્વાસ ને વળી, આતપ સ્વીકારવા. (૧૧)

ઉચોત અશુરુલધુ વીર્યકર, નિર્માણ જ ઉપધાતના,
ત્રસ બાદર વળી પર્યાસ, પ્રત્યેક સ્થિર શુભ જ ભણ્યા;
સૌભાગ્ય ને આદેય સુસ્વર, યશ દસકો ન્તણતાં,
કંતર સાથે એમ બેતાલીશ, નામકર્મ પીછાણતાં. (૧૨)

ગોત્ર કર્મ સાતમું છે, ઊંચ નીચ બે લેદમાં,
અંતરાય કર્મ આઠમું છે, દાન લાભ જ ભોગમાં;
ઉપભોગ વીર્ય પાંચ વસ્તુ, અટકળી ને કર્મથી,
અંતરાય કર્મ સમજ લાવે, સૂત્રસાળે મર્મથી. (૧૩)

સૂત્ર—(૧૫) આદિતસ્તિસ્થાનમન્તરાયસ્ય ચ ત્રિંશત્સાગરોપમકોટી-
કોઢ્યઃ પરા સ્થિતિઃ (૧૬) સપ્તતિમોહનીયસ્ય (૧૭) નામગોત્રયોર્વિંશતિઃ
(૧૮) ત્રયસ્ત્રિંશત્સાગરોપમાણ્યાયુષ્કસ્ય (૧૯) અપરા દ્વાદશમુહૂર્તા વેદની-
યસ્ય (૨૦) નામગોત્રયોરઘૌ (૨૧) શોષાણામન્તર્મુહૂર્તમ્ (૨૨) વિપાકોઽનુ-
ભાવઃ (૨૩) સ યથાનામ (૨૪) તતશ્ચ નિર્જરા (૨૫) નામપ્રત્યયાઃ સર્વતો
યોગવિશેષાત્સૂક્ષ્મૈકક્ષેત્રાવગાદસ્થિતાઃ સર્વાત્મપ્રદેશેષ્વનન્તાનન્તપ્રદેશાઃ (૨૬)
સદ્વેદ્યસમ્યક્ત્વહાસ્યરતિપુરુષવેદશુભાયુર્નામગોત્રાણિ પુણ્યમ્ ।

પ્રથમ બીન્ત કર્મ ત્રીન્ત, કર્મ છેલ્લાતણી સુણો,
સ્થિતિ મોટી ત્રીશ સાગર, કોટાકોટીની ભણો;
સીન્તેર સાગર કોટાકોટી, મોહની સ્થિતિ સહી,*
તેત્રીશ સાગર આયુકેરી, સ્થિતિ સૂત્રમાં કહી. (૧૪)

વેદનીયની સ્થિતિ નાની, બાર મુહુરત માનથી,
નામ ગોત્ર કર્મ બંને, આઠ મુહુરત યોગથી;
મુહૂર્ત અંતર સ્થિતિ નાની, શેષ કર્મ પંચમાં,
વિપાક કર્મ યથા નામે, નિર્જરાના સંચમાં. (૧૫)

નામ કર્મ કારણથી, સર્વ દિશાસ્થાનના,
યોગગણથી સૂક્ષ્મ એક જ, ક્ષેત્ર અવગાહીતણા;

* નામ તથા ગોત્રકર્મની વીશ કોટાકોટી સાગરોપમની ઉલ્લેખ સ્થિતિ છે તે અનુ-
વાદમાં સ્થપવવી રહી ગઇ છે.

૧૯૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[ચૈત્ર

જીવ સર્વ પ્રદેશમાંહિ, કર્મ સ્થંધો સંકરે,
અનંત વળી અનંત એવા, કર્મગણથી ન વિરમે. (૧૬)

વેદશાતા મોહ-સમકિત, હાસ્ય રતિ પુરુષની,
શુભ આયુ નામ ગેત્ર, શુભ પુન્ય પ્રકૃતિ ગણી;
ઇતર સર્વ પ્રકૃતિયો, પાપમાંહિ તે ભળી,
અધ્યાય અષ્ટમ સૂત્ર વાંચી, કર્મ કલના મેં છળી. (૧૭)

इति संग्रहकार-वाचकवर-श्रीमदुमास्वातिविरचित-तत्त्वार्थसूत्रे शास्त्र-
विशारद-कविरत्नाचार्य-श्रीमद्विजयामृतसूरीश्वरपादपद्मपरामख्तादरागे षट्-
पद-मुनिरामविजयविरचित-गुर्जरभाषानुवादसंकलितः अष्टमोऽध्यायःसंपूर्णः॥

ભરતચક્રીને જાગૃત રાખનાર વાક્ય

“ જીતો મવાનું વંધતે મીઃ તસ્માન્મા હન મા હન ”

“ તમે જીતાયેલા છો, ભય વધે છે માટે મ હજો, મ હજો. ”

ભરતચક્રીએ સર્વ સ્વામીલાઇઓને જમાડવાની વ્યવસ્થા કરી હતી. તેમને કહી રાખ્યું હતું કે-તમે જમીને બાંધો ત્યારે મારી પાસે આવીને ઉપર જણાવેલું વાક્ય કહેતા જાઓ જેથી મને સતત જાગૃતિ રહ્યા કરશે. આ વાક્યમાં ‘ મા હન મા હન ’ શબ્દ છે તેનું તાત્પર્ય એ છે કે-“ તમારા આત્માને ન હજો, ન હજો-તેનું અહિત થાય તેનું કાંઈ પણ ન કરો, ન કરો. ”

આ વાક્ય સાંભળીને ચક્રવર્તી મહારાજા ભરત સ્વયં વિચાર કરી આત્મ-દર્શન કરતાં. પોતાથી આત્માને અહિતકર કંઈ પણ થયું નથી ને ? તેનો વિચાર કરતાં, અને કહાય બે તેનું કંઈ થઈ ગયું હોય તો તેનો પશ્ચાત્તાપ કરી, ફરી તેનું કાર્ય ન કરવાનો દૃઢ નિર્ણય કરતાં. તેમનું ભવભીરુપણું જુઓ !

આ પ્રમાણે કહેનારા શ્રાવકો માહન એટલે પ્રાક્ષણ કહેવાળા-તે નામથી ઓળખાણા. પછી તે શ્રાવકોની સાથે અન્ય માણસો પણ આ લોજનાલયને લાભ લેવા લાગ્યા એટલે શ્રાવક તરીકેની નિશાની માટે ભરતચક્રીએ કાંકણી-રત્નથી ત્રણ રેખાવાળા કર્યાં. ત્યારપછી સોનાની, રૂપાની અને પ્રાંતે ત્રણ દોરાની જનોઈ રાખનારા થયા. વિશેષ જાણવાના જિજ્ઞાસુએ શ્રી ત્રિષ્ટિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ પહેલું વાંચવું.

કુવરજી

સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન ખાલાશ્રમ-પાલીતાણા.

સં. ૨૦૦૦ ના પોષ તથા મહા માસની પત્રિકા

ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ :—જાને માસે દરમિયાન સામાયિક, આઠમ તથા ઔદશ પ્રતિકમણ, શત્રુંઞ્યનો યાત્રા, પ્રભુ-પૂજા, સુનિવંદન વિગેરે ક્રિયાઓ નિયમ મુજબ થયેલ હતી.

દહેરાસરની વરસગાંઠ:—મહા શુ. ૬ના રોજ સંસ્થાના ઘર દહેરાસરની વરસગાંઠ હોવાથી અમદાવાદનિવાસી શેઠ દલપતરામ પ્રેમચંદ હ. મણિબેન તરફથી દહેરાસરમાં મોટી પૂજા, આંગી તથા ધ્વજારોપણ તેમજ વિદ્યાર્થીઓને મિષ્ટાન્ન આપવામાં આવ્યું હતું. મહા શુ. ૧૩ ના રોજ પણ શેઠ નરોત્તમદાસ ભાણુજી તરફથી મોટી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

આવક:—

	પોષ	મહા
	રૂ. આ. પા.	રૂ. આ. પા.
શ્રી જ. નિર્વાહ ફંડ	૧૫૭-૪-૦	૨૧૩-૦-૦
શ્રી ભોજન ફંડ	૨૨૮-૮-૦	૧૧૭-૦-૦
શ્રી સ્વામી ટ્રસ્ટ ફંડ	૭૫૨-૦-૦	૨૫૧-૦-૦
શ્રી દ્વધ તિથિફંડ	૧૦૧-૦-૦	૦-૦-૦
સ્વ. કું. મુ. શાહ સ્મારક ગ્યાસામશાળા ફંડ	૧૦૧-૦-૦	૦-૦-૦
શ્રી કેળવણી ફંડ	૦-૦-૦	૧૫૦૩-૦-૦

જમણવાર:—

૧. શેઠ રમણલાલ લાલભાઈ અમદાવાદ.
૨. શેઠ દલપતરામ પ્રેમચંદ હ. મણિબેન અમદાવાદ.
૩. શેઠ નરોત્તમદાસ ભાણુજી સાન્ટાક્રુઝ.
૪. શેઠ માણેકલાલ મનસુખભાઈ અમદાવાદ.

ભેટ:—શાહ કાળીદાસ પાનાચંદ હથુ જુદા જુદા દહેરાસરો તથા પેઢીઓમાંથી ગામ અમદાવાદ. કેસર તોલા ૧૬, વાળાકુંચી ૫, અગરબત્તી શે. ૨.

સુલોકાત:—શેઠ ઉદાણ ધુળાણ ગામ બખડીવાળા, ગાંધી પ્રાણુજીવન હરગોવિંદ તથા ગાંધી પોપટલાલ હરગોવિંદ, શાહ કાલીદાસ માનચંદ વડવાસા, શા રૂગનાથ જીવરાજ-ધાંગધા, શેઠ રમણલાલ લાલભાઈ-અમદાવાદ, શ્રી ઓચ્છવ.

(૨)

લાલભાઈ તથા શ્રી હરિભાઈ-અમદાવાદ, શાંતિલાલ જમનાદાસ વૈદ્ય-વડોદરા, શેઠ જીવજીલાલ છોટાલાલ-અમદાવાદ, શેઠ કૃષ્ણચંદ લાલચંદ-અમલસાક, શેઠ હર્ષદરાય નરોત્તમદાસ-સાન્ટાક્રુઝ તથા અ. સૌ. ચંદનબેન દામોદરદાસ શેઠ.

ખાસ મુલાકાત:—શ્રી પ્રાણજીવનભાઈ હ. ગાંધી તથા શ્રી પોપટલાલ હ. ગાંધીએ સંસ્થાની ખાસ મુલાકાત લઈ ગંધી બાબતો ઝીણવટથી તપાસી હતી તથા પોતાના અનુભવો અને વિચારોની આપ-લે કરી જરૂરી સુધારાવધારા કરવા સૂચનાઓ કરી હતી. વિદ્યાર્થીઓને પ્રવાસ કરાવવામાં આવે તે માટે બારપૂર્વક સૂચના સાથે રૂ. ૧૦૧) તે માટે આપ્યા હતા. તેમજ સઘળા વિદ્યાર્થીઓને કુટુંબો નાસ્તો આપ્યો હતો.

પ્રવાસ:—સુપ્રિ. સાથે વીશ વિદ્યાર્થીઓની એક ટુકડી પગપાળા પ્રવાસે મોકલવામાં આવેલ. અત્રેથી સોનગઢ, શીહોર, ભાવનગર, ઘોઘા, કોળીયાક, તણુસા, ત્રાપજ, તળાવ, મહુવા, ખુંટવડા, છાપરીયાળી, જેસર, રોહીશાળા વિગેરે સ્થળે સૌ ગયા હતા. જ્યાં સ્થાનિક સંઘો અગર ભુદી ભુદી વ્યક્તિઓએ વિદ્યાર્થીઓના ખાનપાન આદિથી યોગ્ય સત્કાર કર્યો હતો. બીજી ત્રણ ટુકડીઓ કદંબગિરિ, ચોક, તળાવ-મહુવા વિગેરે સ્થળે પણ ગયેલ હતી.

ધાર્મિક પરીક્ષા:—શ્રી જૈન શ્રવેં એન્જ્યુઝ બોર્ડ-મુંબઈ તરફથી લેવામાં આવેલ પરીક્ષામાં ૨૫ માંથી ૨૩ વિદ્યાર્થીઓ ઉત્તીર્ણ થયા હતા તથા ઇનામ રૂ. ૭૫૫ આપેલ છે.

વ્યવહારિક વાર્ષિક પરીક્ષા:—પરીક્ષામાં બેઠેલા ૬૮ વિદ્યાર્થીઓ પૈકી ૮૨ પાસ થયા છે. મેટ્રિકનો પરીક્ષામાં ત્રણ વિદ્યાર્થીઓ બેઠા હતા. ત્રણેને ફોર્મ મળેલ છે.

સ્ટેટમાં લગ્નપ્રસંગ:—નામદાર કાકોર સાહેબના કુંવરી સાહેબ શ્રી દુપદકુંવરબાના શુભ લગ્નપ્રસંગે સંસ્થાના સાત વિદ્યાર્થીઓને વોલન્ટીયર તરીકે સેવા કરવાનો તક મળી હતી.

સ્વામિવાસદય ટ્રસ્ટ ફંડમાં હજુ ૭ માસની તિથિઓ ખાલી છે. સિદ્ધક્ષેત્રમાં કાયમી અમર નામનો હજારો જરૂર લેવા કૃપા કરશે.

શેઠ સવચ્ચ દે કચરાભાઈનું ખેદકારક પંચતવ

માંગરોળનિવાસી આ બધું સેવાભાવી તેમજ તપસ્વી હતા. મુંબઈ જઈ લંડન જતી રેડીમરોની દલાલી શરૂ કરી અને આપખણે આગળ વધી મારું દ્રવ્યોપજ્ઞન કર્યું. આજીવિકાની ચિંતાથી મુક્ત થયા બાદ છેલ્લા પચ્ચીસ વર્ષથી તેમણે સેવાનું ક્ષેત્ર પસંદ કર્યું. દશ વર્ષ સુધી પાલીતાણા ભોજનશાળા અને આયોજિતશાળાના સેક્રેટરી તરીકે સેવા બજાવી. સાધુ-સાધ્વીની વૈવાચન્યમાં પણ સારો રસ ધરાવતા અને શેઠ પ્રેમજી અભેચંદલાઈ માંગરોળવાળાનું રસોડું પાલીતાણાખાતે તેઓ સારી રીતે ચલાવતા.

તેઓ માત્ર સેવાભાવી હતા એટલું જ નહિ પણ તપસ્વી પણ હતા. તેમણે પોતાના જીવન દરમિયાન ૩૧, ૨૭, ૨૧ અને ૧૦ ઉપવાસની તપશ્ચર્યા કરી હતી. ઉપવાસનતપનું વહન કરેલ અને વર્ષમાન તપની પીરતાલીકા ઝોળી કરેલા છેલ્લા વીશ વર્ષથી કાયમ કામ ચોવિદાર કરેલા હતા. મેસાણાખાતે આ. શ્રી વિજયભક્તિસુરિને વંદન કરવા જતાં ત્યાં જ તેઓ સ્વર્ગવાસી થયા.

સવાના કાર્યથી આકર્ષાઈ તેઓ ધણાય ચરોઈથી સજાના સંભાસદ થયા હતા અને તેના કાર્યમાં સારો રસ લેતા. સીતેર વર્ષની વયે થયેલા તેમના સ્વર્ગવાસથી અમેો દિલગીરી બ્રક્ત કરીએ છીએ અને તેમના સ્નેહીજનોને દિલાસો આપવા સાથે સ્વર્ગરચના આત્માની શાંતિ ધરૂંછીએ છીએ.

એક પદ (હરિયાળી)

શુરુને મંગાઈ બિંક્ષા, ઝોલી ભરે ભર કે લાના,
પહેલે પહેરે આટા લાના, ગામ વસ્તી મેં મત બના;
ભાઈ બહેનકું છોડકર આના, ઝોલી ભરે ભર કે લાના. શુરુ
દુસરે પહેરે લકડી લાના, ઝાડી જંગલમેં મત બના,
લીલા સુકેકું છોડકર આના, ગઠા ગાંધકે લાના. શુરુ
ત્રીસરે પહેરે પાણી લાના, નદી સરોવર મત બના,
કુવા તલાવકું છોડકર આનાં, તુંગા ભર ભરકે લાના. શુરુ
ચોથે પહેરે દરિયાન લાના, દેવમંદિર મેં મત બના,
નરના ભર ભર કે લાના, ચેલા ઝોલી ભર કે લાના. શુરુ

જનો અર્થે શુભ હોય તેને હરિયાળી કહેવામાં આવે છે. આનો અર્થ પણ શુભ છે. એક વિદ્વાન આના અર્થ તરીકે શ્રીકૃષ્ણ કહે છે. તેના આટો એટલે ભોજનરૂપ ટોપરું છે, પાણી તરીકે મીઠું-પાણી છે, કાષ્ટ તરીકે તેના કાચલા છે અને ચોટલી ઉછેરીયે તો તે આંખો દેગાય છે. આ સિવાય કોઈ વિદ્વાન બીજો અર્થ બહુવચે તો તે પ્રગટ કરશું.

આ પદ પંચાસજી શ્રી પ્રીતિવિજયજીએ મોકલેલું છે.

Reg. No. B. 156

શુક્રો વેચાણ મંગલનારને સૂચના

શ્રી ત્રિપષ્ટિ શલાકા પુરુષ ચરિત્રનો સેટ, શ્રી ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતરનો સેટ તથા શ્રી ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથાનો સેટ મંગલનારને જણાવવાનું કે-સેટની જે કિંમતે ઓછી લેવામાં આવતી હતી તે હવેથી શુક્રમાં જણાવ્યા પ્રમાણે પૂરી લેવામાં આવશે.

શ્રી વૈરાગ્યકેદરપલતા ગ્રંથ

ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજીકૃત આ પદ્યગ્રંથ ગ્રંથ અમદાવાદનિવાસી પंडित ભગવાન-દાસ હરખચંદ તરફથી હાલમાં બહાર પડેલ છે. ગ્રંથ ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથાનું સ્મરણ કરાવે તેવો તે જ સ્વરૂપમાં બનાવેલો છે. અત્યુત્તમ ગ્રંથ છે. સ્લોકસંખ્યા સાત હજાર છે. કિંમત રૂ. ૬૧ રાખેલ છે. તે અમારે ત્યાંથી પણ મળશે. જરૂર મંગાવો ને લાભ લ્યો.

શ્રી ગુણવર્મા ચરિત્ર ભાષાંતર

મૂળ સંસ્કૃત ઉપરથી પंडित પાસે શુદ્ધ ગુજરાતીમાં ભાષાંતર કરાવીને પં. શ્રી વીર-વિજયજીના ઉપાધ્યાય તરફથી હાલમાં પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. કિંમત આઠ આના. ખાસ વાંચવા લાયક છે. પોરટેજ બે આના. જરૂર મંગાવો. અમારે ત્યાંથી મળી શકશે. સપ્તર ભેદી પૂળ કરનારની ૧૭ કથાઓ આમાં છે.

શ્રી નવપદજીની પૂજા-સાર્થ

ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી આદિ કૃત આ શ્રી નવપદજીની પૂજા ધણી જ પ્રચલિત છે. આયજિલની ઓળખી કરનાર માટે દરેક પદના ગુણો, વિધિ તથા ચૈત્યવંદન-સ્તવનાદિ વિસ્તારથી આપવામાં આવ્યા છે. ચૈત્રી ઓળખી નજીક આવતી હોવાથી પ્રચારાર્થે હાલમાં તેની ત્રીજી આવૃત્તિ પ્રગટ કરવામાં આવી છે. જરૂર મંગાવો ને લાભ લ્યો. કિંમત ચાર આના.

પંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર-મૂલ. શાસ્ત્રી

મૂળ સુંદર ટાઇપમાં છપાવેલ આ શુક્રમાં પંચ પ્રતિક્રમણ, નવ સ્મરણ, ચૈત્યવંદન, સ્તવન, સ્મૃતિ, છંદ તથા વિધિઓ વિગેરેનો સમાવેશ કરેલ છે. વિદ્યાર્થીઓને ખાસ અભ્યાસ કરવા યોગ્ય છે. કામજીની અતિશય મોંઘવારી છતાં જ્ઞાન-પ્રચારનો હેતુ જાળવવા માટે અમે કિંમત વધારી નથી. છટક નકલના આઠ આના. સો નકલના રૂ. ૪૫. પોરટેજ ત્રણ આના.

સ્નાત્ર સંગ્રહ અને અષ્ટપ્રકારી પૂજા

આ શુક્ર હાલમાં જ અમે છપાવી છે. તેમાં શ્રી દેવચંદ્રજી તથા પં. વીરવિજયજીના સ્નાત્ર ઉપરાંત પૂર્વાચાર્યકૃત સ્નાત્ર જે હાલમાં પ્રચારમાં નથી તે દાખલ કર્યું છે. તેમાં શ્રી ઋષભદેવનો ને પાર્શ્વનાથનો એમ બે કળશ છે. જેને પાંચ સ્નાત્ર બાજુવવા હોય તેને માટે શાંતિનાયજીનો કળશ પણ આ શુક્રમાં દાખલ કર્યો છે. ત્યારપછી શ્રી દેવવિજયજીકૃત અષ્ટપ્રકારી પૂજા દાખલ કરી છે તે અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરતાં દરેક પૂજના પ્રારંભમાં બોલવા લાયક છે. તેમાં તે પૂજા સંબંધી જ વર્ણન છે. ખાસ કંઠે કરવા લાયક છે. કિંમત ત્રણ આના રાખવામાં આવી છે. ખાસ મંગાવો.

મુદ્રક: શાહ શ્યામચંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ દાણાપીઠ-ભાવનગર